

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 10To/19/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819010425  
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8819010425.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Mariána Mačuru na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.09.2020, v trestnej veci proti obžalovanému D. C. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaného, okresného prokurátora a sestry obžalovaného U. A. proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/90/2019 zo dňa 04.05.2020 takto

### **r o z h o d o l :**

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste, o spôsobe jeho výkonu a o ochrannom dohľade.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému D. C. , nar. XX.XX.XXXX vo R. nad Q., trvale bytom T. č. XX, okres R. nad Q., toho času vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Prešov,

u k l a d á

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona ukladá trest prepadnutia vecí a to mobilného telefónu zn. Samsung zlatej farby v modrom puzdre, čierneho pláteneho vrečka, igelitového sáčka a striekačky.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva Slovenská republika.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zákona mu ukladá ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie U. A..

## o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný D. C. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- od presne nezisteného dňa, najmenej však 1.7.2018 až do 17.01.2019 si z presne nezistených zdrojov opakovane v nepravideľných intervaloch zadovážoval presne nezistené množstvá omamných a psychotropných látok zaradených do I. a II. skupiny psychotropných látok v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, a to hlavne metamfetamín a marihuanu, ktoré následne prechovával najmä v rodinnom dome so súpisným číslom XX v mieste trvalého bydliska, následne po vzájomnej komunikácii prostredníctvom mobilnej verejnej telekomunikačnej siete, internetovej komunikácii prostredníctvom rôznych aplikácií a sociálnych sietí alebo na základe osobnej dohody tieto látky distribuoval, dával alebo predával v mieste svojho trvalého bydliska a okolí ďalším osobám, konzumentom omamných a psychotropných látok, pričom v uvedenom období takto dal, predal alebo za rôzny iný tovar vymenil tieto látky:

- opakovane, naposledy dňa 17.1.2019 E. R. v množstve pol kubický centimeter metamfetamínu za 40,- eur,

- najmenej 3 až 4 krát E. P. v množstve po 1 dávke metamfetamínu vymenil ako protihodnotu za med, pričom pri jeho zadržaní dňa 17.1.2019 v čase o 22.20 hod. v objekte spoločnosti BED na ulici Petrovianskej v Prešove bolo uňho zaistené 14,14 g metamfetamínu s priemerným obsahom tejto látky 45,2 % (6 391 mg absolútneho metamfetamínu), čo zodpovedá 141 obvyklým jednorazovým dávkam drogy, následne pri vykonanej domovej prehliadke v mieste jeho trvalého bydliska boli dňa 18.1.2019 v rodinnom dome so súpisným číslom XX v obci T. zaistené:

- plastové vrečko obsahujúce vysušené časti rastliny konope (Cannabis) s hmotnosťou fajčiteľného materiálu 15,31 g s priemerným obsahom 12,1 % účinnej látky THC, čo zodpovedá 30 obvyklým jednorazovým dávkam drogy,

- plastové vrečko obsahujúce vysušené časti rastliny konope (Cannabis) s hmotnosťou fajčiteľného materiálu 16,82 g s priemerným obsahom 12,9 % účinnej látky THC, čo zodpovedá 33 obvyklým jednorazovým dávkam drogy,

- plastové vrečko obsahujúce vysušené časti rastliny konope (Cannabis) s hmotnosťou fajčiteľného materiálu 2,54 g s priemerným obsahom 9,1 % účinnej látky THC, čo zodpovedá 5 obvyklým jednorazovým dávkam drogy,

- plastové vrečko obsahujúce vysušené časti rastliny konope (Cannabis) s hmotnosťou fajčiteľného materiálu 22,74 g s priemerným obsahom 3,6 % účinnej látky THC, čo zodpovedá 45 obvyklým jednorazovým dávkam drogy,

- plastové vrečko obsahujúce vysušené časti rastliny konope (Cannabis) s hmotnosťou fajčiteľného materiálu 12,79 g s priemerným obsahom 2,3 % účinnej látky THC, čo zodpovedá 25 obvyklým jednorazovým dávkam drogy,

- plastové vrečko obsahujúce vysušené časti rastliny konope (Cannabis) s hmotnosťou fajčiteľného materiálu 1,93 g s priemerným obsahom 11,6 % účinnej látky THC, čo zodpovedá 3 obvyklým jednorazovým dávkam drogy,

- plastové vrečko obsahujúce 1 tabletu oválneho tvaru svetlo zelenej farby s označením „Nintendo“ o celkovej hmotnosti 0,38 g s priemerným obsahom 54,6 % účinnej látky 3,4 metyléndioxmetamfetamínu (ďalej len MDMA, extáza), čo zodpovedá 1 obvyklej jednorazovej dávke drogy,

- plastové vrečko obsahujúce 1 a 1/2 tablety modrej farby v tvare domina kocky o celkovej hmotnosti 0,66 g s priemerným obsahom 48,8 % účinnej látky MDMA, čo zodpovedá 1,5 obvyklej jednorazovej dávke drogy,

- plastové vrečko obsahujúce 1 tabletu tmavo zelenej v tvare žiarovky o celkovej hmotnosti 0,29 g s priemerným obsahom 39,6 % účinnej látky MDMA, čo zodpovedá 1 obvyklej jednorazovej dávke drogy, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Košice 2 sp. zn. 5T/52/2011 zo dňa 10.07.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.07.2013 bol odsúdený za spáchanie trestného činu nedovolená výroba a držba omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d) Trestného zákona účinného do 31.12.2005.

Za to mu podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona bol zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

Súčasne podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu bol uložený aj trest prepadnutia vecí - mobilného telefónu zn. Samsung zlatej farby v modrom puzdre, čierne plátené vrečko, igelitový sáčok, striekačka, ktorých vlastníkom sa podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona stáva Slovenská republika.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona mu bolo tiež uložené ochranné liečenie protitoxikomanické ambulatnou formou.

Napokon mu podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona bol uložený aj ochranný dohľad v trvaní 3 roky.

Proti uvedenému rozsudku podali včas odvolanie obžalovaný a prokurátor.

Prokurátor v odôvodnení svojho odvolania podaného proti výroku o vine uviedol, že sa nemôže stotožniť so závermi prvostupňového súdu, ktorý zo skutkovej vety vypustil predaj omamných a psychotropných látok D. I. a E. P.. Má za to, že v uvedenej časti, teda v neuznaní viny obžalovaného D. C. aj vo vzťahu k právnej kvalifikácii podľa § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, teda že sa skutku dopustil na viacerých osobách, konkrétne na D. I. a E. P., je rozsudok nesprávny. Prokurátor poukázal na výpoveď svedka D. I. na hlavnom pojednávaní, podľa ktorej obžalovaný D. C. mu viackrát predal OPL. Naposledy to bolo prostredníctvom W. W., ktorá ale na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať. Svedok I. vypovedal, že dňa 18.10.2017 šiel so W. nakúpiť OPL priamo do domu obžalovaného C., kde W. šla k nemu domov a svedok čakal v aute. Svedok zároveň uviedol, že jej dal peniaze, aby od obžalovaného kúpila OPL aj pre neho. Po jej návrate šli domov, pričom ich zastavila polícia. W. policajtom uviedla, že OPL má od C.. Podľa jeho výpovede mal obžalovaný používať W. na ďalší predaj OPL. Svedok taktiež uviedol, že obžalovaný predával OPL aj iným osobám. Obrana obžalovaného k tejto svedeckej výpovedi spočívala len na spochybňovaní niektorých, podľa názoru prokurátora nepodstatných detailoch, avšak neuviedol žiadne relevantné tvrdenia, ktorými by spochybnil, že mu OPL predával. Prokurátor je presvedčený, že zo svedeckej výpovede D. I. nesporne vyplýva, že obžalovaný predával OPL nielen jemu, ale aj iným osobám. V deň, keď boli spolu so W. W. zadržaní, mali OPL kúpené práve od obžalovaného, pričom W. kúpila OPL aj pre svedka. Táto svedkyňa síce odmietla vypovedať, teda nie je možné vedieť, ako prebehla transakcia, avšak vychádzajúc zo svedeckej výpovede, že obžalovaný používal svedkyňu na ďalší predaj, možno podľa prokurátora jednoznačne vyvodit' záver o minimálne nepriamom úmysle, keďže obžalovaný poskytol OPL svedkyňi za účelom ich ďalšieho predaja ďalšiemu, nekonkretizovanému okruhu ľudí. Preto, aj keď nemusel vedieť, že tieto OPL pôjdu priamo pre svedka I., vedel, že budú predané iným osobám a to bol aj jeho úmysel pri ich predaji W.. Z rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 1T/47/2018-1035 zo dňa 04.07.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8To/29/2018, vyplýva, že W. W. bola uznaná vinnou z obzvlášť závažného zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona a D. I. bol uznaný vinným zo zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona. Prokurátor poukázal na to, že išlo o skutok, ktorý zahŕňa aj deň 18.10.2017, kedy bola W. spolu s I. zadržaná a na ktorý bolo poukázané aj v obžalobe, vo vzťahu k svedkovi I.. Z rozsudku vyplýva, že W. OPL predávala viacerým osobám, pričom k skutku sa zároveň priznala. Toto v spojení s vyššie uvedenou výpoveďou svedka I. podľa prokurátora potvrdzuje závery o tom, že obžalovaný C. využíval aj svedkyňu W. na ďalší predaj OPL, pričom takýmto spôsobom boli OPL od obžalovaného predané aj svedkovi I.. Zároveň pripomenul, že OPL obžalovaný predal svedkovi aj priamo, avšak mimo časového rámca vymedzeného v obžalobe a teda obžalovaný by určite nenamietal, že OPL od neho putovali prostredníctvom svedkyne W. aj do rúk svedka I.. Pri nepriamom úmysle je zoslabená vôľová zložka páchatela, pričom ide predovšetkým o prípady, keď páchatel chce spôsobiť určitý následok, uvedomujúc si, že popri ňom, respektíve namiesto neho, môže spôsobiť iný, trestnoprávne relevantný následok. Uzrozumenie páchatela vyjadruje aktívny vôľový vzťah páchatela k spôsobenému následku relevantnému pre trestné právo, čím je mienená vôľa, ktorá sa prejavila navonok správaním páchatela. Takéto uzrozumenie je možné vyvodit' z toho, že páchatel nepočítal so žiadnou konkrétnou okolnosťou, ktorá by mohla zabrániť následku, ktorý si páchatel predstavoval ako možný, a to či už by išlo o

jeho vlastný zásah, alebo zásah niekoho iného. Podporne poukázal aj na rozhodnutie zverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod zn. R 13/1997, predmetom ktorého bolo posudzovanie tzv. nepravnej ľahostajnosti, teda ak je páchatel' ľahostajný k tomu, či následok nastane, či nenastane, čo v podstate vyjadruje kladné stanovisko k obojm možnosťam. Takýto postoj páchatel'a v zmysle uvedeného rozhodnutia zodpovedá požiadavke uzrozumenia, teda i nepriameho úmyslu. S poukazom na to je prokurátor presvedčený, že nemožno súhlasiť so záverom súdu, že nebolo bez rozumných pochybností preukázané, aby toto konanie, predaj OPL obžalovaným svedkovi prostredníctvom svedkyne W., bolo pokryté úmyslom obžalovaného, keďže podľa neho možno s určitosťou konštatovať minimálne nepriamy úmysel v smere k svedkovi I. spočívajúci v tom, že svedkyňi W. predal OPL aspoň s vedomím, ak nie s priamym záverom, že tie následne bude predávať iným osobám. Ďalej prokurátor poukázal na svedkyňu E. P., ktorá na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať z dôvodu, aby si nespôsobilala trestné stíhanie. Z uvedeného dôvodu bola na hlavnom pojednávaní čítaná jej zápisnica z prípravného konania, v ktorej detailne usvedčovala páchatel'a z páchania trestnej činnosti, pre ktorú bola podaná obžaloba. Podotkol, že svedkyňa bola pred svojou výpoveďou riadne a v súlade so zákonom poučená. V danom prípade ale išlo o výpoveď svedkyne vykonanú pred vznesením obvinenia obžalovanému, nakoľko po vznesení obvinenia sa ju orgánom činným v trestnom konaní nepodarilo vypátrať a znova vypočuť. Dostavila sa až na hlavné pojednávanie, kde odmietla vo veci vypovedať. Súd pri svojom rozhodovaní odmietol tento dôkaz, zápisnicu o výsluchu svedka z prípravného konania, na hlavnom pojednávaní zobrať do úvahy, nakoľko nebola dodržaná zásada kontradiktórnosti a zároveň má ísť o podstatný dôkaz vo vzťahu k preukázaniu predaja drog tejto svedkyňi a žiadne iné dôkazy nepreukázali predaj drog obžalovaného tejto svedkyňi. Prokurátor zdôraznil, že svedkyňa P. bola v prípravnom konaní vypočutá v procesnom postavení svedka, pričom bola v súlade s Trestným poriadkom pred samotným výsluchom riadne poučená v zmysle Trestného poriadku a teda výsluch bol zákonný. Svedkyňa vypovedala dobrovoľne, právo nevypovedať nevyužila a detailne popísala drogovú trestnú činnosť obžalovaného vo vzťahu k nej a jej priateľovi svedkovi E. U.. Podotkol, že výsluch bol vykonaný niekoľko hodín po vykonaní domovej prehliadky u obžalovaného, v rámci ktorej bola svedkyňa „nájdená“ u obžalovaného doma a teda ho možno považovať z psychologického hľadiska za najrelevantnejšiu, keďže mala všetko v čerstvej pamäti a nemohla byť ovplyvňovaná. Následne svedkyňa „zmizla“ a nepodarilo sa ju aj napriek vyhláseniu pátrania lokalizovať a opätovne vypočuť. S prihliadnutím na ďalší priebeh trestného stíhania, predovšetkým konania pred súdom, možno usúdiť, že k takejto situácii, ako aj k jej postojom na hlavnom pojednávaní, kedy odmietla vo veci vypovedať, najpravdepodobnejšie došlo pod vplyvom vonkajších udalostí, ako tomu zjavne bolo napríklad u svedkov R. (odmietol vo veci vypovedať z obavy z obžalovaného a jeho priateľov) alebo P. (radikálne zmenil výpoveď, pričom aj kamerové záznamy z budovy súdu nasvedčujú tomu, že mohol byť ovplyvňovaný). V tejto súvislosti ešte prokurátor poukázal na listiny nachádzajúce sa vo vyšetrovacom spise, najmä doručky, ako aj vyhlásenia pátrania po jej pobyte, ktoré nasvedčujú tomu, že orgány činné v trestnom konaní mali reálny záujem na jej výsluchu aj po vznesení obvinenia obžalovanému, išlo teda o objektívne dôvody. V rámci pátrania po tejto svedkyňi bolo vykonané aj operatívne šetrenie u jej starého otca, s negatívnym výsledkom, pričom svedkyňa na hlavnom pojednávaní uviedla, že bývala na inej adrese a vždy, keď jej prišla pošta, jej o tom povedal jej starý otec. Orgány činné v trestnom konaní v čase výsluchu svedkyne po začatí trestného stíhania, vzhľadom na jej spontánnu výpoveď, nemohli ani len predpokladať, že následne „zmizne“ a potom na hlavnom pojednávaní odmietne vypovedať. Poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 30/2010 sp. zn. Tpj 63/2009, v zmysle ktorého obžaloba v trestnej veci môže byť opretá o výpovede svedkov a iné dôkazy vykonané pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia, prípadne pred oznámením uznesenia o vznesení obvinenia jeho vyhlásením, ak k ich vykonaniu došlo po začatí trestného stíhania „vo veci“ podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku. Ak je ale výpoveď svedka jediným usvedčujúcim dôkazom alebo vo významnej miere rozhodujúcim dôkazom, o ktorý chce prokurátor, ako nositeľ dôkazného bremena v konaní pred súdom, oprieť obžalobu, je nevyhnutné takého svedka vypočuť až po vznesení obvinenia (alebo svedka vypočutého pred týmto úkonom znovu vypočuť), a tak zachovať právo obvineného na obhajobu (právo na kontradiktórny postup). Výnimku z kontradiktórneho postupu predstavujú výpovede svedkov, ktoré majú v zmysle § 263 ods. 3 písm. b) Trestného poriadku charakter neodkladného alebo neopakovateľného úkonu; taký charakter majú aj výpovede svedkov mladších ako 15 rokov (§ 135 ods. 2 veta druhá Trestného poriadku). Ak obvinený po vznesení obvinenia sám (prostredníctvom obhajcu) žiada zopakovať výsluchy iných svedkov, je na úvahe orgánov činných v trestnom konaní, aby po posúdení dôkaznej situácie vo veci rozhodli o potrebe vykonať kontradiktórny výsluch svedka. Na spravodlivé súdne konanie a na kritickú previerku výpovede svedka postačuje, ak je výsluch svedka vykonaný v prítomnosti obvineného alebo jeho obhajcu v konaní pred súdom. Prokurátor má za to, že v tomto prípade ide iba o jeden z dôkazov tvoriacich

celú mozaiku usvedčujúcich dôkazov, a v podstate aj v prípade jeho neexistencie, by nedošlo k zmene situácie obžalovaného a dôkaznej situácie, predovšetkým s ohľadom na výpovede svedkov R., P. a I., ako aj iných dôkazov. Podporne pre tieto závery poukázal aj na ďalšie nepriame dôkazy nasvedčujúce tomu, že obžalovaný C. predával OPL väčšiemu okruhu osôb, napríklad, ako je už vyššie uvedené, W. W., pravdepodobne aj H. T. a H. H., ktorí boli spolu s ním zadržaní a u ktorých boli nájdené OPL, alebo E. D., ktorý s ním na túto tému zjavne komunikoval aj prostredníctvom aplikácie Signál. Voči obžalovanému je na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 2T/8/2019 vedené ďalšie trestné stíhanie pre drogovú trestnú činnosť, v ktorom bol neprávoplatne trestným rozkazom uznaný vinným z prečinu podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona a kde jeho obrana spočíva v tom (čo sám uviedol pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní v tejto trestnej veci), že OPL u neho nájdené mali údajne patriť D.. Napokon, uvedenému nasvedčujú aj záznamy z telekomunikačnej prevádzky obžalovaného. Prokurátor sa nestotožňuje ani so záverom súdu, že žiadne iné dôkazy nepreukázali predaj drog obžalovaného tejto svedkyňi, nakoľko viaceré výpovedi svedkov, ako aj výpoveď obžalovaného minimálne preukazujú, že svedkyňa bola konzumentom OPL, určitú dobu žila spolu s obžalovaným v jeho spoločnej domácnosti a OPL užívala aj u obžalovaného doma, dokonca v zmysle výpovede obžalovaného z hlavného pojednávania, ten minimálne raz užil OPL spolu s ňou. Na podporu týchto záverov poukázal aj na svedka E. U., ktorý na hlavnom pojednávaní ako dôvod odmietnutia vypovedať uviedol, že je to z dôvodu ochrany jeho priateľky E. P., keďže tá žila u obžalovaného, uviedol „ona tam bola, vie čo robil“ a navyše potvrdil, že bola konzumentom OPL. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod zn. R 38/1970-1, podľa ktorého súd môže oprieť výrok o vine i o nepriame dôkazy, avšak len za predpokladu, že tvoria vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzavretú sústavu nepriamych dôkazov vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré vcelku zhodne a spoľahlivo dokazujú skutočnosti, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich možno vyvodiť len jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iných záverov. Ďalej poukázal aj na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 239/04 zo dňa 17.06.2004, v ktorom ústavný súd uviedol, že zásady kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní, vyplývajúce z princípu spravodlivého procesu, uvedené v čl. 6 Dohovoru, sú síce významnými, avšak nie jedinými zásadami trestného konania. Za určitých okolností môžu kolidovať s inými uznávanými a legitímnymi zásadami trestného konania, napríklad so zásadou vyhľadávacou, zásadou hospodárnosti a zásadou rýchlosti konania, a preto môžu byť, za dodržania princípu proporcionality, v niektorých štádiách konania, najmä v prípravnom konaní, dočasne obmedzené. Zásady kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní platia pre trestné konanie ako celok, avšak neuplatňujú sa vo všetkých štádiách trestného konania a pri všetkých procesných úkonoch rovnako intenzívne. Najúplnejšie sa presadzujú na hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí súdu, v ktorých sa rozhoduje o najdôležitejších meritórnych otázkach trestného konania, t. j. o vine a treste. Naproti tomu pri vykonávaní úkonov v prípravnom konaní nemožno zásady kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní vždy uplatniť, pokiaľ by nimi boli popreté iné legitímne zásady, najmä záujem štátu na efektívite trestného stíhania. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam má za to, že predmetný rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu je nesprávny a obžalovaného je potrebné uznať vinným v zmysle podanej obžaloby, teda pre obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a), c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a j) Trestného zákona.

V písomnom odôvodnení odvolania zo dňa 27.5.2020 obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu namietal, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo naplnenie základných znakov kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, teda že by mal neoprávnené kupovať, predávať, vymieňať, zadavať a prechovávať po akúkoľvek dobu omamnú, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo takú činnosť sprostredkovať a súčasne tento čin spáchať závažnejším spôsobom konania a to po dlhší čas. Podľa súdu začal páchať trestnú činnosť od 01.07.2018 do 17.01.2019. Avšak pre takýto záver nemal súd prvého stupňa oporu ani vo vykonaných dôkazoch, ani v právnom výklade pojmu „po dlhší čas“. Pri svojom odôvodnení súd vychádzal len z výpovede svedka P. zo dňa 15.03.2019, kde svedok na s. 3 uvádza, že „niekedy v polovici roku 2018 som sa spoznal s D. C.“. Pre toto svoje tvrdenie však súd nevzal do úvahy tvrdenie svedka na s. 4, kde upresňuje, že „prvýkrát mi dal v ten večer, kedy sme sa spoznali, bola to už jeseň, presne to povedať neviem, pravdepodobne už ťahalo k zime“. Podľa neho ani výpoveď svedka R. nesvedčí pre záver súdu, že páchal trestnú činnosť po dlhší čas. Vo svojej výpovedi zo dňa 18.01.2019 na s. 2 uviedol, že „chodím za ním nakupovať pervitín asi od kedy policajti zobrali H. P. do väzby. Predtým som kupoval pervitín od H. P.“, pričom vo svojej výpovedi zo dňa 15.03.2019 upresňuje, že P. bol zadržaný „možno v

septembri alebo októbri 2018“. Tieto skutočnosti by boli potvrdené aj obžalovaným navrhnutým dôkazom a to výsluchom P., ktorého vykonanie však súd zamietol. Podľa neho v tomto smere súd nekriticky prevzal skutkové zistenia uvedené v obžalobe prokurátora bez toho, aby tieto skutkové zistenia vo výrokovvej časti rozsudku presnejšie objektivizoval. Znaky skutkovej podstaty trestného činu vrátane osobitných kvalifikačných pojmov musia vyplývať zo zisteného skutkového stavu bez akýchkoľvek pochybností. V prípade, že tomuto tak nie je, musí súd pri hodnotení dôkazov aplikovať zásadu „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Určenie začiatku páchania trestnej činnosti má rozhodujúci vplyv na posúdenie jeho konania nie ako zločinu, ale ako obzvlášť závažného zločinu. Vo vzťahu k pojmu „dlhší čas“ sa tu požaduje zvýšenie nebezpečnosti konania zvýšeným spôsobom. Doba páchania trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák. páchatelom, ktorý je sám závislým užívateľom drogy, nepresahujúca jeden rok, spravidla nemôže byť považovaná za závažnejší spôsob konania v dôsledku páchania trestného činu po dlhší čas v zmysle § 138 písm. b) Tr. zák., pretože neprekračuje obvyklú dobu páchania takéhoto činu závislou osobou (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 19. novembra 2009 sp. zn. 23To 121/2009). V zmysle súdnej praxe bol kvalifikačný moment po dlhší čas stanovený ako obdobie cca 6 mesiacov, pričom napr. pri trestnom čine „dealerstva drogy“ bude v zmysle judikátu R 13/2012 osoba, ktorá je sama drogovou závislou spravidla postihovaná za takú činnosť s kvalifikačným momentom - po dlhší čas až v prípade dealerstva vykonávaného počas obdobia 1 roka. Čo sa týka intenzity páchania trestného činu obžalovaný uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že to bolo v prípade svedka P. 3 až 4-krát a v prípade svedka R. ani nie je definované v skutkovej vete koľkokrát kúpil od neho drogy, iba v odôvodnení sa súd odvoláva na prepisy ITP zo dňa 25.12.2018 na čl. 465, 15.01.2019 na čl. 513, dňa 17.01.2019 na čl. 515 - podľa názoru súdu to bolo teda 3-krát. Súd podľa neho nesprávne vychádzal z toho, že sa so svedkom stretával častejšie a pri každom stretnutí mu predal drogy, čo však nie je pravdou (aj svedok potvrdil, že nie každé stretnutie bolo za účelom predaja drog - s. 3 zápisnice z výsluchu zadržaného - podozrivého R. zo dňa 18.01.2019). Obsahom stretnutí bola aj vzájomná výpomoc, ako to obžalovaný uviedol vo svojej výpovedi, čo súd nezohľadnil. So svedkom R. sú priatelia už viac ako 10 rokov. Pri stanovení pojmu páchanie trestného činu „po dlhší čas“ je potrebné vziať do úvahy nielen obdobie páchania trestného činu, ale aj intenzitu páchania trestného činu. Čím je intenzita nižšia, tým dlhšie časové obdobie sa vyžaduje. Obžalovaný namietal zákonnosť príkazov vydaných v tomto konaní Okresným súdom Prešov vedenom pod číslom OS-PO-V-137/2018, Ntt 106/2018 zo dňa 19.10.2018 a OS-PO-V-136/2018, Ntt 105/2018 zo dňa 19.10.2018, oba na dobu od 19.10.2019 do 18.04.2019, pretože nebol dôvodný predpoklad zistenia skutočností významných pre trestné konanie, čo aj následne preukázali výsledky realizácie sledovania a odpočúvania. Prepisy jeho hovorov a výpovede svedkov preukázali iba to, že komunikoval so známymi o bežných veciach, ako boli opravy automobilov, požičiavanie peňazí, vrátenie peňazí a rôzne drobné služby, ktoré si poskytovali navzájom. Ďalej poukázal na to, že z prepisu záznamu zo sledovania zo dňa 17.01.2019 od 14.00 hod. do 22.30 hod. vôbec nevyplýva, že by páchal trestnú činnosť, že by kupoval alebo predával drogy. Avšak prepisy obsahujú aj zjavné nedostatky v sledovaní príslušníkmi PZ a to v zápise o 22.05 hod. je uvedené, že „D. C., H. H. a neznámy muž, ktorý bol vo veku asi 50 rokov, 176 cm vysoký, oblečený v modrých montérkach opustili herňu SINOTTIP“. Mužom v modrých montérkach bol obžalovaný, čo potvrdzuje aj fotodokumentácia z jeho zadržania. Taktiež príslušníci PZ nesprávne identifikovali osoby, s ktorými sa stretol 17.01.2019 o 18.41 hod., bol to L. U., nie S. B.; dňa 29.11.2018 o 20.59 hod. sa stretol s S. P. a nie s I. P.. Predmetné prepisy sledovania preukazujú iba tú skutočnosť, že vodič sledovaného motorového vozidla porušoval ustanovenia zákona o cestnej premávke a nie ustanovenia § 172 ods. 2 Trestného zákona. Na zadržanie a obmedzenie jeho osobnej slobody, po predchádzajúcom telefonickom súhlase prokurátora udelenom dňa 17.01.2019 o 21.35 hod. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku podľa neho neexistovalo žiadne dôvodné podozrenie na výkon tohto zaisťovacieho úkonu, ako to vyplýva z prepisu záznamu zo sledovania zo dňa 17.01.2019 od 14.00 hod. do 22.30 hod. a z prepisov hovorov. Namietal, že príkaz vyšetrovateľa na osobnú prehliadku zo dňa 15.01.2019 neobsahuje na konci druhej strany súhlas prokurátora s vykonaním osobnej prehliadky, preto následnú osobnú prehliadku považuje za nezákonne vykonanú. Aj zápisnicu o vykonaní osobnej prehliadky zo dňa 17.01.2019 považuje za nezákonne vykonaný dôkaz, pretože bol iba písomne poučený o právach podozrivej osoby. Zápisnicu podpísal iba na poslednej strane, pri podpise bola zlá viditeľnosť (bolo okolo polnoci), nemal pri sebe okuliare, bol uzímený a mokry, pretože predtým ležal na zemi. Ďalej namietal, že skutočnosť, že zaistené drogy patrili práve jemu, nebola v konaní preukázaná. Jediným usvedčujúcim dôkazom je iba zápisnica o vykonaní osobnej prehliadky. Súd nedostatočne odôvodnil, prečo neuveril jeho námietkam vzneseným v konaní. Uvedené by podľa neho vyjasnili dôkazy, ktoré navrhol vykonať a to prehranie videa, ktoré bolo uverejnené v Krimi novinách na

JOJke, čo má potvrdzovať jeho tvrdenie, že pri zásahu bola použitá kamera (<https://www.webnoviny.sk/policajti-si-posvietili-na-drQgovu-trestnu-cinnost-v-presovskom-kraji-zadržali-niekoľko-dilerov/> ?fbclid=IwAR2XniTJZ73O3Swb5cbOPmjSVwE7.\_pUZfUqom38p S7TOQOxAwAnD4EQzy Ow), čo vyplýva aj z výpovede svedka H.. Ten bol zadržaný o 22.17 hod. iba 30 - 40 m odo obžalovaného, čo podľa jeho názoru nie je taká vzdialenosť, aby vylučovala použitie kamery pri jeho zaisťovacích úkonoch. Medzi zadržaním H. o 22.17 hod. a jeho o 22.20 hod. bol rozdiel iba tri minúty a cca 30 - 40 m. Preto tvrdenie OČTK v liste zo dňa 17.05.2019, že „nebolo možné vyhotoviť kamerový záznam, nakoľko operatívna situácia sa počas policajnej akcie niekoľkokrát menila, kde bolo nutné v krátkom čase preskúpiť tak služobné vozidlá, ako aj zakročujúcich policajtov a z uvedeného dôvodu sa v čase služobného zákroku na mieste nenachádzali policajti vybavení záznamovou technikou“, sa javí ako nedôvodné, keďže svedok H. a obžalovaný vyvrátili toto tvrdenie OČTK. Aj keď Trestný zákon nevyžaduje vyhotovenie kamerového záznamu zo zadržania alebo osobnej prehliadky, neznamená to, že v prípade zabezpečenia dôkazu pre konanie o obzvlášť závažnom zločine je to potrebné pre preukázanie viny zadržanej osoby. Poukázal na to, že v prípade zadržaného T. bola vyhotovená fotografia zachycujúca striekačku v jeho vrecku spolu s prstom policajta (čl. 353). U obžalovaného chýbajú fotografie, resp. neboli vyhotovené, ktoré by preukazovali, že drogy boli u neho nájdené. Vychádza tu otázka, že vo vrecku T. bola odfotená jedna striekačka a v jeho vrecku nebolo odfotené vrečko so 14,14 g metamfetínu. Ďalej poukázal aj na tú skutočnosť, že plátenné vrečko s obsahom metamfetínu s označením predmet 3a, nájdené u neho, nebolo skúmané ani KEU PZ z odvetvia daktyloskopia ani z odvetvia kriminalistická biológia a kriminalistická genetická analýza, aj keď bola v dispozícii OČTK. Podľa neho jej preskúmaním by totiž boli vyvrátené tvrdenia obžaloby, že predmet č. 3a, teda obsah plátenného vrečka, mu patril. Zo zápisnice o prehliadke tela dňa 18.01.2019 o 05.05 hod. vyplýva, že mu boli odobraté aj stery z pravej a ľavej dlane. Tieto boli podrobené znaleckému skúmaniu. Zo znaleckého posudku ČES:PPZ-KEU-KE-EXP-2019/161 KEÚ PZ Košice z 08.03.2019 z odboru kriminalistika, odvetvie kriminalistická toxikológia na s. 12 stopa č. 13 až č. 15 vyplýva, že chromatografickým skúmaním nebola na steroch z pravej a ľavej ruky osoby C. (stopa č. 15) zistená prítomnosť OPL. Obžalovaný má za to, že za predpokladu, ak by manipuloval s drogami (teda ich kúpil tesne pred zadržaním) tak, ako to uvádza obžaloba, ich prítomnosť na jeho rukách by musela byť zistená. Medzi zadržanými vecami sa nenachádzali žiadne rukavice. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, aby na plátennom vrecku s obsahom bielej kryštalickej látky v igelitových sáčkoch boli stopy DNA obžalovaného. Zo znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2019/161 KEÚ PZ zo dňa 19.03.2019 z odboru kriminalistika, odvetvie kriminalistická biológia a kriminalistická genetická analýza vyplýva, že tento predmet dôležitý pre toto konanie ani nebol skúmaný, nebola vykonaná analýza DNA. Podľa jeho názoru všetky tieto dôkazy v súhrne vyvolávajú pochybnosť o tom, že drogy boli nájdené u neho. Ďalej zdôraznil, že prechovávanie rastlín rodu Cannabis (konopa) nie je trestné v prípadoch, ak neobsahuje zodpovedajúce množstvo účinnej látky THC, pretože nejde o omamnú látku, a rovnako nie je trestné v prípadoch, ak síce obsahuje dostatočné množstvo účinnej látky THC, avšak nedosahuje hmotnosť, ktorú by bolo možné považovať za obvyklú jednorazovú dávku. Obvykle jednorazovú dávku omamnej látky rodu Cannabis (konopa) pre vlastnú potrebu je potrebné určiť podľa hmotnosti zaisteného sušeného materiálu rastliny Cannabis (konopa) a koncentrácie účinnej látky tetrahydrokanabinol (THC) v konope (v zaistenom materiáli). Podľa hmotnostného kritéria rastliny rodu Cannabis (konopa) je potrebné za obvykle jednorazovú dávku Cannabis (konopa) pre vlastnú potrebu považovať množstvo omamnej látky zodpovedajúce 500 mg (0,5 g), ktorá z hľadiska kvalitatívneho obsahuje minimálnu koncentráciu THC 10 mg (Uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn.: 3To/104/2016 zo dňa 08.11.2016). Zo znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2019/161 KEÚ PZ Košice z 08.03.2019 z odboru kriminalistika, odvetvie kriminalistická toxikológia a z odôvodnenia rozsudku však nevyplýva množstvo účinnej látky THC v mg. Obžalovaný ďalej namietal zákonnosť vykonaného dôkazu a to výsluchu svedka R. prečítaním jeho výpovede zo dňa 15.03.2010 podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku. Keďže na hlavnom pojednávaní 06.11.2019 využil svoje právo nevypovedať v zmysle § 130 Trestného poriadku. Svedok uviedol, že nikým nebol ovplyvnený ani zastrašovaný, aby v tejto veci nevypovedal. Hodnovernosť svedka znižuje fakt, že v drogových veciach vypovedal proti obžalovaným P. a P. a napriek tomu nikdy nebol trestne stíhaný, až po výpovedi dňa 15.03.2019 bolo voči nemu vznesené obvinenie podľa § 171 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, až po dvoch mesiacoch od jeho zadržania, čo vyvoláva špekulácie o jeho účelovej spolupráci s OČTK. Nebolo obžalovanému umožnené prostredníctvom obhajcu položiť svedkovi otázku a to či porozumel poučeniu vyšetrovateľa pri jeho výsluchu v prípravnom konaní, ktorá by objasnila rozsah poučenia a jeho pochopenia svedkom, či toto poučenie nebolo formálne. Preto sa domnieva, že poučenie pri výsluchu svedka zo dňa 15.03.2019 nebolo dostatočné. Podotýka, že poučovacia povinnosť pri výsluchu svedka nie je v právomoci obhajcu, ale OČTK. Poučenie svedka, uvedené v štandardnej zápisnici o výpovedi svedka, je také dlhé a

neprehľadné, že takmer vylučuje možnosť, aby takáto podozrivá osoba (neznalá trestného práva) vedela zhodnotiť, či to čo vypovie jej môže alebo nemôže privodiť trestné stíhanie. To je koniec koncov aj častá procesná taktika polície, že poučenie svedka o možnosti odoprieť výpoveď zanikne pri ostatných siahodlhých ďalších poučeniach svedka (<http://www.pravnelisty.sk/clanky/a238-ekonomicke-trestneciny-a-zakaz-sebaobvinovania-zakladne-vychodiska>). Poukazuje aj na to, že svedok je dlhoročným užívateľom OPL. Jeho výpoveď z prípravného konania nie je možné použiť, lebo bol v čase výsluchu pod vplyvom návykových látok, ako to vyplýva z výsledkov toxikologického vyšetrenia 54/2019 zo dňa 22.01.2019, kedy mal svedok pozitívne výsledky na metamfetamín, amfetamín a THC. Podľa odborníkov, účinky metamfetamínu pretrvávajú až 48 hodín. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že u svedka R. pri zadržaní dňa 17.01.2019 bola nájdená vysušená živica (hašiš) z rastlín rodu konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 1,11 g a plastové vrečko s obsahom metamfetamínu o celkovej hmotnosti 0,25 g, čo sú asi 2 až 8 dávok drogy. V tomto kontexte vyznieva výpoveď R. zo dňa 15.03.2019 o tom, že si poobede dňa 17.01.2019 kúpil drogy od obžalovaného pol kubíka za 40,- eur (podľa jeho výpovede obžalovaný predával jednu dávku za 70,- eur) a v ten istý deň „konzumoval pervitín“ a ešte večer pri zadržaní mal pri sebe 2 až 8 dávok OPL, veľmi nedôveryhodné vo vzťahu, či vypovedal dňa 15.03.2019 pravdivo a odkiaľ reálne mal OPL nájdené pri jeho zadržaní. Čo sa týka výpovede svedka I. má za to, že jeho výpoveď nebola hodnoverná, pretože bola motivovaná vlastným prospechom v podobe zmiernenia jeho trestu a jeho nenávisťou voči obžalovanému (svedok bol viackrát na pojednávaní upozornený na nevhodné vyjadrenia voči obžalovanému). Tieto tvrdenia chcel preukázať vypracovaním znaleckého posudku z odboru psychológia/psychiatria aj z toho dôvodu, že ako sám svedok uviedol, berie lieky na depresiu, bol viackrát na protidrogovom liečení. Obžalovaným navrhovanými dôkazmi a to výsluchom T., správou z ÚVTOS Košice o jeho správaní vo väznici, by sa táto domnienka podľa neho potvrdila. Z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Tos/29/2018, s. 10 vyplýva, že „pri svojej výpovedi na HP odmietol uviesť identitu osôb, od ktorých, okrem svedkov v tejto veci či obžalovanej, drogy neoprávnene kupoval. Aj v tomto smere je vo výpovedi obžalovaného (svedka I.) zjavnou snaha účelovo zmierniť dôsledky svojej trestnej činnosti“. Na s. 6 spomínaného rozsudku sa ďalej uvádza, že „Ďalej obžalovaný uviedol, že sa podieľal na odhalení viacerých drogových páchatelov a že nie je prípustné, aby bol potrestaný napriek tomu, že spolupracuje .... Obžalovaný uviedol, že keď drogy zakúpil a predávajúca osoba bola sledovaná, tak mal byť ochránený, aby nebral drogy“. Výpoveď svedka, jeho list zaslaný vyšetrovateľovi (so srdiečkami a smajlíkmi), jeho trestný spis, ktorý je pripojený v tejto trestnej veci, podľa obžalovaného narušujú hodnovernosť výpovede svedka a jeho osoby. Výpoveď tohto svedka smerovala nie k náležitému skutkovému zisteniu, ale k zlepšeniu alebo skráteniu jeho pobytu vo VTOS aj za cenu klamstiev a vymyslených tvrdení vo vzťahu k obžalovanému. Ďalej obžalovaný poukázal na to, že výsluch svedka P. dňa 10.12.2019 sa na jeho návrh so súhlasom prokurátora konal až nasledujúci deň, teda nie na návrh prokurátora (posledná strana zápisnice), ako to uvádza v odôvodnení súd. Už dňa 10.12.2019, kedy nebol nikým ovplyvňovaný, sa svedok P. vyjadril na predposlednej strane, že „Nepamätám si to, neviem či sa poznáme z dediny, z krčmy alebo diskotéky. Nevie, či si mám vymyslieť dátum“. Už vtedy si nič nepamätal. Nasledujúci deň svedok P. vo svojej výpovedi dňa 11.12.2019 uviedol, že „dokopy ja neviem nič, lebo keď som bol vypovedať, ledva si pamätám, že som bol vypočutý, pretože ja som bol vtedy opitý“. Podľa obžalovaného svedok sám spochybnil vierohodnosť svojej výpovede zo dňa 18.01.2019 a 15.03.2019. Uviedol, že „Neviem, prečo som tak vypovedal, asi som povedal, čo chceli počuť. Zjavne mám niečo v hlave, neviem, čo rozprávam, keď som opitý. Ja si vážne nepamätám, čo som vtedy vypovedal, ale nerozumiem, prečo také bludy, pretože to sú úplné bludy“. Svedok pravidelne požíva alkoholické nápoje, čo bolo preukázané aj na pojednávaní dňa 10.12.2019. Čo sa týka toho, že svedkovi údajne predával drogy, ktorých cena je okolo 70,- eur, ako vyplynulo z vykonaných dôkazov, za med (ktorý vyrábal jeho dedko), ktorý stojí asi okolo 7,- eur, je viac ako nepravdepodobné, cena by bola veľmi „podhodnotená“. Doma by obžalovaný musel mať veľmi veľké zásoby medu na niekoľko rokov. Čo sa týka svedka T., podľa obžalovaného to, že podľa názoru súdu vypovedal rozporuplne o tom, kde sedel H. a obžalovaný, nie je možné pričítať jemu za vinu. Ničím nie je podložené tvrdenie súdu, že ak by policajti podhadzovali drogy svedkovi H. (ktorý netvrdil takúto skutočnosť) alebo jemu, tak by na to svedok zareagoval a takúto skutočnosť by si určite pamätal a na obranu aj uviedol, nie je možné vyvodit' zo žiadnych dôkazov. Svedok T. bol zadržaný na inom mieste ako obžalovaný, asi 30 - 40 m ďalej, nemohol vidieť jeho zadržanie. Obžalovaný má za to, že súd rozdielne so svojím stanoviskom uvedeným na s. 27 posledný odsek o špecifickosti svedkov v drogových trestných činoch, posudzoval výpovede jednotlivých svedkov T., H., T., G., Z., E., P., D., U., J. výrazne v jeho neprospech. Taktiež prepisy ITP sú podľa jeho názoru hodnotené a vysvetľované tak, aby vyhovovali obžalobe. S nikým nemal žiadny špecifický spôsob dorozumievania za účelom predaja drog. Pozvanie na kávu, alebo na návštevu je obyčajné pozvanie na kávu alebo návštevu. Používajúc argumentum ad absurdum, každé

pozvanie ktoréhokoľvek človeka na kávu alebo stretnutie, by znamenalo predaj drog, čo samozrejme nie je pravdivé tvrdenie. Čo sa týka pojmu „korunky“ to bolo vysvetlené pri jednotlivých prepisoch svedkami, že išlo o pôžičku v minimálnych sumách a jej vrátenie. Napokon poukazuje na to, že znalecký posudok je dôkazný prostriedok, ktorý je objektom hodnotenia zo strany konajúceho orgánu tak, ako aj iné dôkazné prostriedky. Podáva síce odpoveď na odbornú otázku, ktorú si konajúci orgán verejnej moci objektívne nie je schopný zodpovedať, no hodnotenie informácie z neho plynúcej je už úlohou konajúceho orgánu verejnej moci (nález Ústavného súdu SR z 19. apríla 2016, sp. zn. III. ÚS 267/2014). Zdôraznil, že znalecká činnosť musí spĺňať tri základné atribúty: a) musí ísť o riešenie otázok skutkových, nie právnych, b) musí ísť o otázky odborné a nie všeobecne známe, c) výsledkom znaleckého skúmania je subjektívny úsudok znalca, ktorý je preskúmateľný v súdnom konaní (hodnotenie obsahovej stránky znaleckého posudku) - znalecký posudok teda musí spĺňať podmienku preskúmateľnosti a nesmie sa obmedziť len na odpovede na otázky bez toho, aby z neho bolo zrejmé, ako znalec k týmto záverom došiel. Aby súd mohol znalecký posudok zodpovedne zhodnotiť, nesmie sa znalec obmedziť vo svojom posudku na podanie len odborného záveru, ale z jeho posudku musí mať súd možnosť poznať, z ktorých zistení v posudku znalec vychádzal, akou cestou k týmto zisteniam dospel a na základe akých úvah došiel k svojmu záveru (rozsudok NS ČR civilný 30 Cbo/5359/2007). V kontexte uvedeného obžalovaný tvrdí, že znalecký posudok H. J., H. nie je objektívny, vychádza z jej subjektívneho hodnotenia, jeho závery považuje za nespreskúmateľné a tento nedostatok podľa neho nebol odstránený ani výsluchom znalkyne. Za dôkazom nepodložené považuje aj tvrdenie súdu na s. 46 odôvodnenia, že si páchaním trestnej činnosti zabezpečoval živobytie, nakoľko bol dlhodobo nezamestnaný. Svedkyňa A. uviedla, že mu pomáhala finančne. Toto jeho tvrdenie potvrdil napr. aj svedok Q.. Dôkazom toho je aj tá skutočnosť, že mu bol štátom ustanovený obhajca ex offa, pretože na to, aby si zvolil obhajcu, nemá finančné prostriedky. Prostriedky na živobytie si zadovážoval aj občasnými predajmi úrody, pomocou pri stavbách. Obžalovaný navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že bude uznaný vinným zo spáchania zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a bude mu uložený primeraný trest odňatia slobody.

Odôvodnenie svojho odvolania obžalovaný následne cestou svojho obhajcu doplnil ďalším podaním zo dňa 8.6.2020. Poukázal v ňom na to, že v zmysle napadnutého rozsudku bol uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, pričom tento konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Košice 2 sp. zn. 5T 52/2011 zo dňa 10.07.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.07.2013, bol odsúdený za spáchanie trestného činu nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d) Trestného zákona účinného do 31.12.2005, za čo mu bol uložený trest podľa § 37 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a to upustenie od uloženia súhrnného trestu. Obžalovaný má za to, že tento rozsudok bol zahladený 17.7.2015 (OS KE okolie sp. zn. 4T/20/2009). Chce zdôrazniť, že skutok, za ktorý bol odsúdený, spáchal od presne nezistenej doby, pravdepodobne od novembra 2003 až do 15.09.2004, takmer viac ako 15 rokov pred skutkom, ktorý sa mu kladie za vinu v tomto konaní. Má za to, že súd túto skutočnosť nezohľadnil dostatočne vo svojom rozhodnutí a formálne zvýšil právnu kvalifikáciu trestného činu aplikáciou ods. 2 písm. a) § 172 Tr. zákona a neposudzoval spoločenskú závažnosť trestného činu spáchaného v roku 2003 až 2004. Uvedené odsúdenie malo na neho výchovný vplyv, pretože od 15.09.2004 nepáchal drogovú trestnú činnosť. Preto sa domnieva, že súd nemal aplikovať ods. 2 písm. a) § 172 Tr. zákona. Rakúskym rozsudkom Landesgericht Korneuburg sp. zn. 601 HV 13/2014h, právoplatným 07.10.2014, bol trest odňatia slobody odložený na dobu 3 roky, pričom toto rozhodnutie bolo právoplatné dňa 23.01.2015. Odklad - skúšobná doba uplynula dňa 23.01.2018. Má za to, že rozhodnutie rakúskeho súdu nemôže byť zohľadnené pri posudzovaní zahľadania jeho odsúdenia a na neho je potrebné pozeráť, akoby nebol odsúdený. Opakovane namietal, že súd rozdielne so svojím stanoviskom uvedeným na s. 27, posledný odsek o špecifickosti svedkov v drogových trestných činoch, posudzoval výpovede jednotlivých svedkov T., H., T., G., Z., E., P., D., U., J. výrazne v jeho neprospech. Súd výpovediam uvedených svedkov neuveril len z dôvodu, že sú jeho priatelia a že si navzájom pomáhali a boli vďační za poskytnutú pomoc. Podotýka, že výsluchy uvedených svedkov (okrem svedka J.) boli navrhnuté práve obžalobou. Rozpory vo výpovediach svedkov, ktorými súd odôvodnil ich nevierohodnosť, sú podľa obžalovaného nepodstatné a nimi dostatočne vysvetlené. Súd výpovedi T. a H. neuveril z dôvodu, že sú užívateľmi OPL (s. 36), avšak svedkom R., P. a I. uveril napriek tomu, že sú užívateľmi OPL a tento rozdielny prístup žiadnym spôsobom neodôvodnil a dostatočne nevysvetlil. Súd vôbec neodôvodnil, prečo výpovedi svedka P. zo dňa 18.01.2019 a 15.03.2019 uveril aj keď, ako sám uviedol, bol v čase

výsluchov pod vplyvom návykových látok - alkoholu, a prečo výpovedi svedka na hlavnom pojednávaní, kedy nebol pod vplyvom alkoholu, neuveril. Záznam z chodby súdu spred pojednávacej miestnosti zo dňa 11.12.2019 je iba obrazový a nie zvukový, takže nepreukazuje, že by bol svedok ovplyvňovaný, ako má vypovedať v tejto trestnej veci (dňa 10.12.2019 svedok pod vplyvom alkoholu uvádzal rovnaké skutočnosti ako nasledujúci deň, kedy mal byť ovplyvňovaný podľa názoru súdu svedkami). Tvrdenie súdu o nevierohodnosti výpovede svedka P. z uvedeného dôvodu je podľa neho špekulatívne, ničím nepodložené. Ďalej poukázal na to, že súd neuveril výpovedi svedka T. preto, lebo nepresne vo svojich výpovediach uviedol, kedy mal R. priniesť obžalovanému marihuanu, ale pri určení vierohodnosti výpovede R. nezohľadnil nepresnosti vo výpovediach zo dňa 18.01.2019 a 15.03.2019, kedy nepresne a klamlivo uvádzal, kedy bol u neho v dome pred zadržaním a v deň zadržania, a koľko drogy mal u seba a koľko kúpil atď. a svedkovej výpovedi súd bez akéhokoľvek odôvodnenia uveril. Čo sa týka svedka R., výpoveď zo dňa 18.01.2019, ktorá sa realizovala pod vplyvom OPL bola zaznamenaná OČTK podozrivo veľmi presne a jasne, porovnávajúc ju s výpoveďou zo dňa 15.03.2019, až to u obžalovaného vyvoláva pochybnosti o tom, či to bola svedkova výpoveď alebo záznam OČTK. Súd neuveril výpovedi svedka T. aj z dôvodu, že ten ho navštívil vo väzbe dňa 03.09.2019 k čomu obžalovaný uviedol, že išlo o nekontaktnú návštevu, pri ktorej bol prítomný príslušník ZVJS. Taktiež všetky písomnosti, ktoré dostával, boli prezerané príslušníkmi ZVJS a v prípade ich závadnosti, by mu neboli doručené. Tvrdenie súdu o nevierohodnosti výpovede svedka E. ohľadne komunikácie s obžalovaným zo dňa 03.01.2019 považuje za ničím nepodložené. Obaja zhodne potvrdili, že svedkovi priniesol tabletky na potenciu. Súd si určite všimol z prepisov hovorov, že vôbec nebolo nezvyčajné, keď obžalovaný komunikoval so svojimi priateľmi aj v neskoré nočné hodiny. Taktiež prepisy ITP sú hodnotené a vysvetľované tak, aby vyhovovali obžalobe. Tvrdí, že s nikým nemal žiadny špecifický spôsob dorozumievania za účelom predaja drog. Pozvanie na kávu, alebo na návštevu je obyčajné pozvanie na kávu alebo návštevu. Používajúc argumentum ad absurdum, každé pozvanie ktoréhokoľvek človeka na kávu alebo stretnutie, by znamenalo predaj drog, čo samozrejme nie je pravdivé tvrdenie. Čo sa týka pojmu „korunky“ to bolo vysvetlené pri jednotlivých prepisoch svedkami, že išlo o pôžičku v minimálnych sumách a jej vrátenie. Súd musí pri svojich tvrdeniach vychádzať z vykonaných dôkazov, ktoré však nepreukazujú, že komunikácia medzi ním a jeho priateľmi bola o drogách. K tvrdeniu súdu na s. 42 ohľadne odtlačkov opakovane uviedol, že pri osobnej prehliadke, ani v aute, ani v dome sa nenašli žiadne rukavice, takže nevie, z čoho súd vyvodzuje svoje stanovisko, že mohol mať rukavice a akú to má súvislosť so zvyšnou časťou tvrdenia súdu. On OČTK pred začatím domovej prehliadky uviedol, že má v dome marihuanu od R. a na sáčku sa našla stopa DNA, teda bola zistená prítomnosť zmiešaného biologického materiálu pochádzajúceho od dvoch osôb, majoritná od obžalovaného a minoritná zložka nebola vhodná na ďalšiu interpretáciu. Žiadnym spôsobom súd neposúdil jeho námietku týkajúcu sa toho, že predmet č. 3a nebol podrobený znaleckému skúmaniu. Opakovane namietal aj tvrdenie súdu na s. 46 odôvodnenia, že si páchaním trestnej činnosti zabezpečoval živobytie, nakoľko bol dlhodobo nezamestnaný, lebo toto nie je žiadnym dôkazom podložené. Svedkyňa A. uviedla, že mu pomáhala finančne. Toto jeho tvrdenie potvrdil napr. aj svedok Q.. Dôkazom toho má byť aj tá skutočnosť, že mu bol štátom ustanovený obhajca ex off, pretože na to, aby si zvolil obhajcu, nemá finančné prostriedky. Prostriedky na živobytie si zadovážoval aj občasnými predajmi úrody, pomocou pri stavbách. V spise sa nenachádza žiadny dôkaz o tom, že by mal vo svojej dispozícii finančné prostriedky získané z drogovej trestnej činnosti. Má za to, že aj jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia je neprímerane prísne vzhľadom na skutok, ktorý mu súd dáva za vinu. Predchádzajúce odsúdenia sa týkali menej závažných trestných činov - prečinov, ako to súd uvádza na s. 45, posledný odsek, nie zločinov a ani obzvlášť závažných zločinov. Súd mal aplikovať ustanovenie § 48 ods. 4 Trestného zákona, keďže mu nebol uložený trest odňatia slobody na doživotie a ani trest odňatia slobody prevyšujúci 15 rokov a predchádzajúce odsúdenia sa týkali spáchania prečinov. V ďalšom poukázal na svoje písomné odôvodnenie zo dňa 27.05.2020. Má zato, že nevykonaním jeho návrhov na vykonanie dôkazov súd porušil § 2 ods. 10 Trestného poriadku, pretože nezistil náležité skutkový stav. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť okresnému súdu na prejednanie alebo ho zmeniť tak, že bude uznaný vinným zo spáchania zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a bude mu uložený primeraný trest odňatia slobody.

Odvolanie proti napadnutému rozsudku napokon odôvodnil obžalovaný aj vlastným podaním. Uviedol, že zápisnicu o vykonaní osobnej prehliadky podpísal bez jej prečítania, nakoľko bol uzimovaný, mokry a vystresovaný zo zadržania. Vonku bolo nedostatočné osvetlenie a nemal okuliare na čítanie, takže poriadne nevidel na písmenka. Podpísal len jeden papier. Nebolo to ako pri podpisovaní zápisnice pri výsluchu, kde sa podpisuje každá strana. Taktiež pri jeho osobnej prehliadke nebola prítomná žiadna nezúčastnená osoba. Určite tam nebola žiadna žena. Preto navrhoval vypočuť nezúčastnenú osobu a

taktiež stále žiadal vykonať dôkazy - kamerový záznam a komunikáciu medzi zasahujúcimi policajtmi, nakoľko videl, že pri zásahu bola použitá kamera, z čoho bol záznam aj v Kriminovinách. Kamerovým záznamom by sa podľa neho s určitosťou preukázalo, že žiadne drogy nemal. To potvrdzujú aj negatívne výsledky zo sterov rúk na OPL. Prítomnosť kamery a vyhotovenie kamerového záznamu zo zásahu potvrdil aj svedok H. H.. Následne pri dokazovaní vyplynulo, že polícia použila služobného psa až o 00.30 hod.. V tom čase sa tam už nenachádzal, lebo bol na ceste domov na domovú prehliadku. Policajtov oboznámil s tým, že kde má odloženú marihuanu. Vysvetlil, že nie je jeho, ale odložil si ju u neho R., čo potvrdil aj svedok C. T.. O iných omamných látkach nemal vedomosť, nakoľko mal u seba návštevu a to - E. P. a C. T.. Svedok R. bol podľa tvrdenia obžalovaného v čase domovej prehliadky v chodbe, tvárou otočený k dverám a podľa neho počul ako hovoril policajtom, kde je tá marihuana a koho je. Z toho dôvodu sa mohol na svoju výpoveď vopred pripraviť. Ďalšie omamné látky, sklenky a žiarovky zaistené u neho v krabíčke neboli jeho, a preto žiadal, aby z nich boli odobraté otlačky prstov, čo bolo vyšetrovateľom a následne súdom zamietnuté. Taktiež žiadal porovnať vzorky marihuany u neho doma a u svedka R., nakoľko si je istý, že ide o identické vzorky. Komunikácia medzi ním a R. medzi 20.00 - 21.00 hod. dňa 17.01.2019 podľa obžalovaného dokazuje, že sa obžalovaného pýta, kedy bude doma, lebo si chcel prísť po to. Keď si po to prišiel, bol zadržaný a mal pri sebe viaceré omamné látky. Z toho dôvodu obžalovaný chcel porovnať vzorky marihuany nájdené u svedka s tými, čo sa našli u neho. Žiadal vykonanie grafológie, nakoľko sáčky nájdené u obžalovaného boli označené písmom a je si istý, že by to dokázalo, že je R.. Poukázal tiež na ďalšie dôkazy, ktoré boli zamietnuté, najmä na predvolanie svedka H. P., ktorý pomáhal zbierať úrodu marihuany R., ktorý ju, ako sa dopyčul, pestoval na kilá a následne ponúkal ďalším chlapcom na predaj. Taktiež mu bol zamietnutý svedok S. T., ktorý mal objasniť, prečo svedok I. vypovedal tak, ako vypovedal. Ďalej žiadal o pripojenie vyšetrovacieho spisu H. H., ktorým chceli dokázať, že pri zásahu bola použitá kamera. Tvrdí, že H. H. zatýkali na tom istom mieste, len asi 40 metrov ďalej a kamerový záznam tam vyhotovený bol. Prehratím celého kamerového záznamu by sa dokázalo, že pri sebe žiadne omamné látky nemal. V dokazovaní pred súdom bolo navrhnuté prokurátorom vypočuť ďalších 20 svedkov, z ktorých ani jeden nepotvrdil, že by predával alebo pred nimi užíval nejaké omamné látky. Súd zohľadnil svedeckú výpoveď R. z prípravného konania a to, že mu omamné látky predával od októbra 2018, keď zobrali H. P.. Nakoľko na súde odmietol vypovedať kvôli tomu, že sú kamaráti, nebolo mu umožnené brániť sa voči jeho tvrdeniam. Taktiež svedok P. na súde vypovedal, že pije pravidelne posledné 4 roky a nevie, čo za bludy popísal vyšetrovateľ. P. sám potvrdil, že pri výpovedi bol pod vplyvom alkoholu, čo sa podľa obžalovaného potvrdilo aj na súde. Svedok prišiel opitý a prokurátor ho napriek tomu navrhoval vypočuť ako svedka, s čím jeho obhajca nesúhlasil. Svedok bol následne predvedený na druhý deň s tým, že bol triezvy a tak súhlasil s výsluchom. Podľa obžalovaného objasnil všetky skutočnosti pravdivo, aj čo sa týka medu. Sám pred súdom vypovedal, že mali v roku 2018 dobrú úrodu, takže nemal problém doniesť mu med aj napriek tomu, že prišiel pomáhať on obžalovanému. Súd zohľadnil výpoveď svedka P. z prípravného konania z dôvodu, že nebola zaznamenaná žiadna námietka týkajúca sa obsahu zápisnice, teda že nebolo zaprotokolované, že svedok je pod vplyvom alkoholu. Obžalovaný poukázal na to, že ani na súde pri prvom predvedení by nevedeli, že je pod vplyvom alkoholu, nakoľko to na ňom nebolo vôbec vidno. Zistil to prokurátor z jeho dychu a opýtal sa ho, či požil alkohol, na čo kladne povedal. Následne boli na podnet obhajoby privolaní policajti. Príslušníci PZ vykonali dychovú skúšku a tam sa potvrdilo, že je pod vplyvom alkoholu. Nakoľko je svedok dlhoročným užívateľom alkoholických nápojov, nie je na ňom ľahké spozorovať, že je pod vplyvom alkoholu. To isté sa mohlo stať v prípravnom konaní, a preto to jeho obhajca nenamietal. V prvej výpovedi z prípravného konania svedok vypovedal, že ku obžalovanému začal chodiť koncom leta. V druhej výpovedi tvrdil, že niekedy v októbri. Nerozumie, na základe čoho súd určil dátum 01.07.2018 ako presný deň, kedy k obžalovanému začal chodiť E. P.. Prokurátor označil výpoveď svedka P. ako nedôveryhodnú len preto, že sa mal na chodbe súdu pozdraviť s pánom G. a pánom Q.. Pri výpovedi na súde, po výzve prokurátora na otázku, o čom sa bavili, P. uviedol, že sa ho pýtal na rodičov a čo tam robí. P. odpovedal, že ho priviezli policajti aj deň predtým, ale bol pod vplyvom alkoholu, takže ho museli priviesť aj dnes. To potvrdil aj svedok G.. Svedok G. a P. sú z tej istej dediny a to že sa medzi sebou poznajú a pozdravia, obžalovaný nemôže nijak ovplyvniť. Taktiež chce obžalovaný uviesť ku svedkyňi P., že odmietla pred súdom vypovedať a tak nemal priestor na svoju obhajobu. Odmietla z dôvodu, že si nepamätá, čo vypovedala. Cieľom jeho obhajoby boli otázky ohľadom skleníka a krabíčky zadržanej pri domovej prehliadke. Chcel, aby vysvetlila ich pôvod, nakoľko aj C. T. počul pri domovej prehliadke, keď tam ešte obžalovaný nebol, že policajtom tvrdila, že si všetko priniesla z Košíc. Dozvedel sa to na súde zo svedeckej výpovede C. T.. Súd nezohľadnil ani svedecké výpovede svedkov, ktorých navrhoval prokurátor. Tí zhodne potvrdili, že mu chodili pomáhať s prestavbou domu, nákupom stavebného materiálu, jedlom, nákupom potravín. Ani jeden z nich nepotvrdil, že by u obžalovaného

videli nejaké omamné látky. Taktiež nemali vedomosť o tom, aby ich predával. Niektorí z nich uviedli, že im predával domáci alkohol a tabletky na potenciu. Domáci alkohol mal z toho dôvodu, že ho varil, čo potvrdil svedok Z.. Pred súdom obžalovaný povedal, že je občasný užívateľ drog a taktiež, že preberá zodpovednosť za marihuanu, ktorá sa našla u neho, hoci nebola jeho. Žiadal súd o prekvalifikovanie skutku na § 172 ods. 1.

Na základe uvedených odvolaní krajský súd v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podali odvolatelia odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že čiastočne je dôvodné len odvolanie obžalovaného.

V konaní pred súdom prvého stupňa boli zákonným spôsobom vykonané dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci a to v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie. Súd vykonané dôkazy vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správnym skutkovým a následne i právnym záverom.

V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, ktoré konkrétne dôkazy vo veci vykonal, ktoré skutočnosti z nich vyplývali a na základe ktorých konkrétnych dôkazov svoje skutkové závery ustálil. Podrobne a logicky popísal akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj to, prečo obrane obžalovaného neuveril, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval. Prvostupňový súd sa dokonca uvedeným spôsobom vysporiadal aj so skutočnosťami, ktoré tvoria obsah odvolacích námietok obžalovaného a prokurátora. V tomto smere sú dôvody napadnutého rozsudku podrobné a vecne správne (až na niektoré skutočnosti uvedené nižšie), a preto na tieto krajský súd v podrobnostiach aj poukazuje.

Len vzhľadom na odvolacie námietky obžalovaného a prokurátora odvolací súd považuje za potrebné niektoré skutočnosti zvýrazniť a doplniť, prípadne opraviť. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že aj pokiaľ sa prvostupňový súd dopustil chýb, tak nešlo o chyby podstatné, ktoré by mohli mať vplyv na vecnú správnosť výroku o vine napadnutého rozsudku.

V rámci svojej obrany obžalovaný spáchanie činu kladeného mu za vinu v celom rozsahu poprel. Podstata tejto obrany spočívala v jeho tvrdení, že omamné a psychotropné látky, ale aj pomôcky slúžiace na ich užívanie, zaistené pri jeho osobnej a následne i domovej prehliadke nepatria jemu, ale mu boli podstrčené políciou a prinesené do jeho bydliska inými osobami. Všetky dôkazy, ktoré ho usvedčujú zo spáchania stíhaného činu, označil za nezákonné a nepoužiteľné. Za také považuje najmä zápisnicu o osobnej prehliadke a svedecké výpovede E. R., E. P., D. I. a E. P., pokiaľ potvrdzujú páchanie jeho trestnej činnosti. Na strane druhej obžalovaný poukázal na svedecké výpovede jeho kamarátov, z ktorých niektorí ho navštevovali aj počas výkonu väzby, a ktorí ho (hoci ide o 18x odsúdeného recidivistu, nezamestnaného, opakovane vykonávajúceho trest odňatia slobody, aj v súčasnosti vo viacerých trestných konaniach vedených pred viacerými súdmi trestne stíhaného pre rôznu trestnú činnosť) popisovali ako vzor morálky, etiky, pracovitosti a vzájomnej pomoci. Zároveň obžalovaný žiadal, aby súd takýmto svedeckým výpovediam uveril.

Obrana obžalovaného je založená vlastne na konšpiračnej teórii o sprisahaní sa voči nemu rôznych zložiek polície, prokurátorov a niektorých svedkov, v rámci ktorého si polícia mala zadovážiť rôzne drogy a pomôcky na ich užívanie, a tieto mu podstrčiť pri osobnej prehliadke a prostredníctvom priateľov obžalovaného ich doniesť aj do jeho bydliska. Už tieto skutočnosti veľa naznačujú o vierohodnosti obrany obžalovaného.

Nie je možné súhlasiť s obžalovaným, že v konaní neboli produkované žiadne priame dôkazy o jeho páchaní drogovej trestnej činnosti a že sú závery o jeho vine založené len na pravdepodobnosti nepostačujúcej na jeho odsúdenie. Prvostupňový súd, pri zabezpečovaní práva obžalovaného na spravodlivý proces, v odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne dal odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, pričom podrobne reagoval na všetky podstatné argumenty strán. Aj keď obžalovaný má právo na spravodlivý proces a v rámci neho na náležité odôvodnenie rozhodnutia, tak to neznamená, že má právo na také hodnotenie vykonaných dôkazov a také rozhodnutie súdu, ktoré zodpovedá je predstavám.

Napriek obrane obžalovaného aj podľa krajského súdu výrok o vine je možné oprieť o súhrn dôkazov, ktoré po ich zhodnotení jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností odôvodňujú záver, že sa obžalovaný konania uvedeného v skutkovej vete napadnutého rozsudku dopustil.

Rozhodnutie o vine obžalovaného D. C. sa v preskúmvanej veci opiera v prvom rade o výsledky jeho osobnej prehliadky a výsledky domovej prehliadky a o výpovede svedkov E. R., E. P. a D. I.. Tieto sú potom dopĺňané a potvrdzované ďalšími dôkazmi, najmä posudkami KEÚ PZ, znaleckými posudkami z odboru psychológia a z odvetvia psychiatria a svedeckou výpoveďou E. P..

Pokiaľ ide o námietky obžalovaného vo vzťahu k zákonnosti jeho osobnej prehliadky, pri ktorej bola zaistená kryštalická látka s obsahom metamfetamínu o celkovej hmotnosti 14,14 g a tiež striekačka a trubička so stopovým množstvom metamfetamínu, tak tieto námietky nie je možné považovať za dôvodné. Získanie uvedených dôkazov totiž zodpovedá ustanoveniam Trestného poriadku a nebol preukázaný žiaden racionálny dôvod na spochybňovanie ich hodnovernosti.

Vychádzajúc z obsahu spisu obžalovaný bol zadržaný podľa § 85 ods. 1 Tr. poriadku dňa 17.01.2019 o 22.20 hod. po predchádzajúcom telefonickom súhlase prokurátora. Zadržaniu obžalovaného predchádzalo začatie trestného stíhania podľa § 199 ods. 1, 2 Tr. poriadku uznesením zo dňa 04.10.2018 pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona. U obžalovaného ako u zdržanej osoby bola podľa § 99 ods. 4 Tr. poriadku vykonaná osobná (tzv. bezpečnostná) prehliadka, ktorej účelom je v prvom rade zistiť, či pri sebe zadržaná osoba nemá zbraň alebo inú vec, ktorou by mohla ohroziť život alebo zdravie. Vzhľadom na charakter a závažnosť trestnej činnosti, pre ktorú bolo vedené trestné stíhanie, a vzhľadom na kriminálnu minulosť obžalovaného, bolo odôvodnené podozrenie, že obžalovaný má pri sebe zbraň alebo inú vec, ktorou by mohol ohroziť život alebo zdravie osôb, pričom nájdením metamfetamínu pri osobnej prehliadke sa toto podozrenie aj potvrdilo. Už pri tejto prehliadke, ktorú je možné vykonať aj bez príkazu a súhlasu prokurátora, bolo totiž u obžalovaného nájdené aj plátené vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky. Možno tak konštatovať, že už pri tejto prehliadke bol obžalovaným namietaný dôkaz získaný zákonným spôsobom.

Naviac následne, dňa 17.01.2019 o 23.15 hod. vyšetrovateľ PZ prikočil aj k vykonaniu osobnej prehliadky podľa § 99 ods. 3 Tr. poriadku, pri ktorej po predchádzajúcej výzve podľa § 104 ods. 1 Tr. poriadku obžalovaný dobrovoľne vydal aj plátené vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky v igelitových sáčkoch a striekačkou, odložené vo vrečku na rukáve bundy. Táto prehliadka, ktorej podľa § 99 ods. 3 Tr. poriadku účelom je vo všeobecnosti trestnoprocesne zaistiť vec dôležitú pre trestné konanie, bola vykonaná na podklade príkazu vyšetrovateľa PZ zo dňa 15.01.2019, ktorým bola osobná prehliadka obžalovaného D. C. nariadená so súhlasom prokurátora udeleného 16.01.2019. Príkaz je podpísaný vyšetrovateľom PZ a okresným prokurátorom vo Vranove nad Topľou, pričom je náležite odôvodnený aj konkrétnymi skutočnosťami, ktoré zodpovedajú dôkaznému stavu pred zadržaním D. C.. Aj keď vo vyšetrovacom spise je zažurnalizované vyhotovenie príkazu, na ktorom prokurátor z dvoch vopred vypísaných možností „súhlasím - nesúhlasím“ nevykonal úpravu výberu možnosti, tak nie sú pochybnosti, že s nariadením osobnej prehliadky obžalovaného prokurátor súhlasil. V prvom rade je to zrejmé z príkazu na osobnú prehliadku, ktorý vzhľadom na obranu obžalovaného na hlavnom pojednávaní súdu zo svojho spisu predložil prokurátor a na ktorom je vyčiarknutá alternatíva „nesúhlasím“. Súhlas prokurátora s nariadením osobnej prehliadky vyšetrovateľom PZ je konštatovaný aj v zápisnici o vykonaní osobnej prehliadky D. C. ukončenej 17.01.2019 o 23.32 hod., pričom proti jej zneniu obžalovaný pred jej podpisom nič nenamietal napriek tomu, že príkaz na osobnú prehliadku mu bol doručený o 22.26 hod. ešte pred jej začatím.

Je tak nepochybné, že dôkazy získané pri osobnej prehliadke obžalovaného boli získané zákonným spôsobom.

Žiaden reálny a logicky zdôvodniteľný podklad nemá ani tvrdenie obžalovaného, že mu metamfetamín bol pri osobnej prehliadke podhodený policajtmi. Naopak, zaistenie metamfetamínu u obžalovaného zodpovedá aj ďalším dôkazom. Predovšetkým je to zápisnica o osobnej prehliadke, podľa ktorej obžalovaný vrečko s metamfetamínom dobrovoľne vydal a ktorú následne aj vlastnoručne podpísal. Je neuveriteľné, aby obžalovaný podpísal uvedenú zápisnicu v prípade jej nepravdivosti, keď podľa jeho

výpovede sa už predtým ohradil proti tomu, aby mu policajti dávali k jeho veciam vrecúško, ktoré nie je jeho.

Zaisteniu metamfetamínu u obžalovaného zodpovedá aj zistenie metamfetamínu, amfetamínu a kokainu v moči obžalovaného, ale tiež zistenie metamfetamínu a amfetamínu v moči ďalších osôb zadržaných spolu s obžalovaným, pričom vo vozidle, v ktorom sa obžalovaný viezol s H. H. a H. T., bola zaistená aj digitálna váha s prítomnosťou stopového množstva metamfetamínu. Poukázať je potrebné aj na výsledky domovej prehliadky u obžalovaného, pri ktorej boli taktiež zaistené rôzne omamné a psychotropné látky, vrátane predmetov používaných pri ich užívaní so stopovým množstvom metamfetamínu.

Preto tvrdenie obžalovaného o podhodnení metamfetamínu policajtmi nie je možné hodnotiť inak, len ako jeho účelovú a ničím nepodloženú obranu. Len zo skutočnosti, že pri zadržaní obžalovaného dňa 17.01.2019 nebola políciou použitá kamera, čo navyše logickým spôsobom vysvetlilo Krajské riaditeľstvo PZ v Prešove opakovanými zmenami operatívnej situácie a nutnosťou preskupovania služobných vozidiel a policajtov, nie je možné vyvodiť pochybnosti o zákonnosti a použiteľnosti dôkazov získaných pri osobnej prehliadke obžalovaného, ale ani o ich obsahu. Použitie technických zariadení na zaznamenávanie zvuku a obrazu totiž nie je zákonnou podmienkou zadržania podozrivej osoby a ani vykonania jej osobnej prehliadky.

Bez významu je aj skutočnosť, že na steroch rúk obžalovaného nebola zistená prítomnosť omamných a psychotropných látok. V moči obžalovaného boli zistené stopy metamfetamínu, amfetamínu a kokainu, čo znamená, že tento bezpochyby s drogami manipuloval a to napriek nezisteným stopám drog na rukách.

Rovnako nie je dôvod pochybovať ani o dôkazoch získaných pri domovej prehliadke vykonanej v bydlisku obžalovaného dňa 18.01.2018 a ani o hodnotení týchto dôkazov prvostupňovým súdom. V prvom rade aj táto prehliadka bola vykonaná v súlade so zákonom a to na podklade príkazu vydaného príslušným sudcom pre prípravné konanie dňa 15.01.2019. Príkaz na domovú prehliadku bol riadne zdôvodnený a to aj konkrétnymi zisteniami, z ktorých viaceré boli následne dokázané v konaní pred súdom.

Zo zápisnice o vykonaní predmetnej domovej prehliadky podpísanej aj obžalovaným, v spojení so znaleckým posudkom KEÚ PZ z odvetvia kriminalistickej toxikológie vyplýva, že pri tejto domovej prehliadke boli nájdené: v botníku v predsieni domu 4 ks sáčkov s konope, na vrchnej polici sekretára v spálni 3 ks sáčkov s konope, na spodnej polici sekretára v spálni v modrom plastovom puzdre konope, 4 tablety extázy, plastové trubičky so stopovým množstvom metamfetamínu a sáčky so stopovým množstvom extázy, no a napokon v obývacej izbe na konferenčnom stolíku sklenená rúrka a sklenená žiarovka so stopovým množstvom metamfetamínu.

Už z toho, kde sa uvedené drogy a pomôcky na ich aplikáciu nachádzali, pričom boli umiestnené v troch rôznych izbách domu obývaného len obžalovaným (iné osoby chodili len na návštevu), je zrejmé, že ich tam prechovával obžalovaný. Tvrdenie obžalovaného, že konope si u neho nechal E. R., vyvracia už skutočnosť, že sa sáčky nenachádzali na jednom mieste, ale ich časť bola nájdená v botníku v predsieni a ďalšia časť v sekretári v spálni, na čo žiaden logický dôvod neexistoval. V tom istom sekretári sa pritom nachádzali aj iné druhy drog, o ktorých obžalovaný zase tvrdil, že sa k nim nevie vyjadriť, ale možno si ich priniesla E. P..

Uvedená konštrukcia vytvorená obžalovaným však nie je uveriteľná. Tvrdenia o podhodnení metamfetamínu obžalovanému policajtmi pri osobnej prehliadke (ktoré by si policajti najprv museli zadovážiť) a súčasne o tom, že drogy nájdené pri domovej prehliadke na rôznych miestach domu obžalovaného nie sú jeho, ale mu ich do domu priniesli jeho kamaráti E. R. a E. P. (tá dokonca bez jeho vedomia, hoci boli na viditeľných miestach a bola u obžalovaného týždeň), nie sú po racionálnej úvahe ani reálne možné.

Správne pritom podotkol prvostupňový súd, že o zákonom predpokladané prechovávanie drog po akúkoľvek dobu obžalovaným by išlo aj v prípade pravdivosti jeho tvrdenia, že drogy priniesol E. R. a obžalovaný ich vedome od neho prevzal a uschoval ich pre R. v botníku a v sekretári. Prechovávaním omamných a psychotropných látok sa totiž rozumie mať ich neoprávnene v držbe po akúkoľvek dobu,

príčom môže ísť aj o ich krátkodobú alebo prechodnú držbu pre iného. Obžalovaný by tak naplnil tento zákonný znak trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. d) Tr. zákona aj v prípade pravdivosti jeho tvrdení.

Už na základe uvedených dôkazov je tak možné bez akýchkoľvek rozumných pochybností ustáliť, že obžalovaný naplnil znaky základnej skutkovej podstaty trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Tr. zákona.

Skutočnosť, že omamné a psychotropné látky obžalovaný nielen prechovával, ale ich aj kúpil, predal, vymenil a zadovážil je však zrejmá z výpovedí viacerých svedkov. Ako správne poukázal prvostupňový súd, ide o svedecké výpovede E. R., E. P., D. I. a E. P..

Pokiaľ obžalovaný namietá, že výsluch svedka E. R. nebol vykonaný zákonným spôsobom a že jeho výpoveď je nepoužiteľná, tak tieto námietky nie sú dôvodné. E. R. bol ako svedok v prípravnom konaní vypočutý dňa 15.3.2019 za prítomnosti obhajkyne obžalovaného, teda kontradiktórnym spôsobom po vznesení obvinenia obžalovanému D. C.. Pred výsluchom bol svedok E. R. vyšetrovateľom PZ riadne poučený o práve odoprieť výpoveď podľa § 130 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku, po čom výslovne vyhlásil, že toto právo nevyužíva a vypovedať bude. Nie je pravdivé tvrdenie obžalovaného, že poučenie svedka nebolo dostatočné a že v zápisnici o výsluchu je poučenie dlhé a neprehľadné. V zápisnici je totiž len základné poučenie svedka v rozsahu strany a pol, pričom podľa vyjadrenia svedka k poučeniu v zápisnici bol svedok o práve odoprieť výpoveď podľa § 130 ods. 1, 2 Tr. poriadku „obzvlášť poučený“ a toto vyjadrenie je zapísané zvýrazneným písmom. Po spontánnej výpovedi svedka k predmetnej veci boli svedkovi kladené otázky, z čoho obhajkyňou bolo položených 20 otázok, na ktoré svedok odpovedal, pričom podľa obsahu boli tieto odpovede jasné, určité a zrozumiteľné. Záverom svedok vyhlásil, že vypovedal dobrovoľne, nikto na neho nevyvíjal žiadny nátlak a to ani psychický ani fyzický. Bez akýchkoľvek námietok k priebehu výsluchu, k protokolácii, k stavu svedka či k jeho poučeniu bola zápisnica o jeho výsluchu podpísaná vyšetrovateľom PZ, zapisovateľkou, svedkom a obhajkyňou obžalovaného. Na hlavnom pojednávaní prezentované spochybňovanie zákonnosti a použiteľnosti výpovede svedka nie je preto možné hodnotiť inak, než ako účelové a nezodpovedajúce skutočnosti. Už prítomnosťou obhajcu je možné vylúčiť akýkoľvek spôsob vynucovania výpovede svedka vyšetrovateľom PZ, či iný spôsob nezákonného vedenia výsluchu.

K spochybňovaniu hodnovernosti svedka E. R., obžalovaným tvrdenou spolupracou tohto svedka s políciou, je potrebné poukázať na skutočnosť, že toto spochybňovanie svedka nemá reálny základ. E. R., po odstúpení spisového materiálu súvisiaceho s jeho trestným činom príslušnej zložke polície, bol vo veci súvisiacej s vecou obžalovaného trestne stíhaný iným útvarom polície a následne aj súdom právoplatne odsúdený. Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/106/2019 zo dňa 28.8.2019 (právoplatným 17.09.2019) bol za prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zákona odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 24 mesiacov, pričom mu bolo uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Uvedený trest, s prihliadnutím na menšiu závažnosť tejto jeho trestnej činnosti a na prevahu poľahčujúcich okolností, nie je možné v žiadnom prípade považovať za neprimeraný. Týmto trestom teda nie je možné spochybniť hodnovernosť výpovede svedka E. R. vo veci obžalovaného D. C..

Na hlavnom pojednávaní svedok E. R. najprv vyjadril strach vypovedať pred obžalovaným. Následne po tom, čo popísal zastrašovanie kamarátmi obžalovaného, po poučení predsedníčkou senátu vyhlásil, že vo veci vypovedať nebude z dôvodu, že by si mohol spôsobiť ujmu a to svoje trestné stíhanie. Z obsahu spisu je zrejmé, že tento zákonný dôvod na odopretie výpovede svedka (§ 130 ods. 2 Tr. poriadku) je v prípade E. R. aj skutočne daný. Tento svedok bol totiž ako podozrivá osoba zadržaný v predmetnej trestnej veci obžalovaného D. C. a následne (po odstúpení časti spisového materiálu z dôvodu vecnej a miestnej príslušnosti) aj v súvislosti s touto predmetnou vecou trestne stíhaný a odsúdený. Ako už bolo uvedené, trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/106/2019 zo dňa 28.08.2019 (právoplatný 17.09.2019) bol uznaný vinným z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zákona.

Keďže boli splnené všetky podmienky ustanovené v § 263 ods. 4 Tr. poriadku, prečítanie zápisnice o výpovedi svedka E. R. na hlavnom pojednávaní na návrh prokurátora bolo vykonané zákonným spôsobom a túto výpoveď je potrebné považovať za plne použiteľnú v predmetnej trestnej veci obžalovaného D. C..

V súvislosti s tým je však potrebné prvostupňovému súdu vytknúť, že aj po tom, čo svedok E. R. na hlavnom pojednávaní odoprel vypovedať z dôvodu nebezpečenstva trestného stíhania, teda zo zákonného dôvodu, tak od tohto svedka žiadal uvedenie aj ďalšieho dôvodu odopretia výpovede a týmto dokonca v rozpore s ust. § 130 ods. 2 Tr. poriadku v napadnutom rozsudku odôvodnil odopretie výpovede svedkom. Na opakovanú výzvu súdu totiž svedok E. R., ako ďalší dôvod odopretia výpovede uviedol aj skutočnosť, že sa s obžalovaným poznali 15 rokov, boli kamaráti, a keby uškodil obžalovanému, tak by uškodil akoby sebe. Takýto kamarátsky pomer však nie je pomerom oprávňujúcim svedka odoprieť výpoveď. V zmysle § 130 ods. 2 Tr. poriadku musí ísť osoby v pomere obdobnom rodinnému, ktorých ujmu by svedok právom počítaval ako vlastnú ujmu.

V praxi sa za pomer rodinný alebo obdobný môže považovať najmä vzťah medzi osobami zošvagrenými, snúbencami, bratrancami, strýkom a synovcom, osobami vychovanými v spoločnej domácnosti a pod. Existenciu pomeru týchto iných osôb a dôvodnosť počítavanej ujmy je potrebné oprieť o objektívne skutočnosti, pričom spravidla nebude postačovať obyčajné vyhlásenie takýchto osôb.

Vzhľadom na to, že takýto pomer medzi obžalovaným a svedkom E. R. daný nie je, na základe kamarátskeho pomeru by tento svedok nebol oprávnený odoprieť výpoveď.

Ako však bolo uvedené, svedok E. R. v prvom rade vypovedať odoprel zo zákonom predpokladaného dôvodu - spôsobenie nebezpečenstva trestného stíhania sebe, a tak zápisnica o jeho skoršej výpovedi bola na hlavnom pojednávaní čítaná správne podľa § 263 ods. 4 Tr. poriadku. Pre úplnosť je ešte potrebné uviesť, že zápisnicu o skoršej výpovedi by bolo možné prečítať aj v prípade, ak by svedok na hlavnom pojednávaní odoprel vypovedať bez oprávnenia a to postupom podľa § 263 ods. 3 písm. c) Tr. poriadku.

Z hľadiska obsahu výpovede svedka E. R., ako to podrobne rozviedol prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, tento svedok poprel, aby mal vedomosť o tom, odkiaľ má obžalovaný marihuanu zaistenú pri domovej prehliadke, ale súčasne uviedol, že o predmetnej marihuane vedel, pretože mu ju obžalovaný ukazoval. Svedok tiež popísal, ako mu obžalovaný opakovane predal pervitín a že tiež obžalovaný bol užívateľom drog. Aj podľa odvolacieho súdu niet dôvodu neveriť výpovedi tohto svedka.

Pokiaľ obžalovaný poukazuje na výpoveď svedka C. T., ktorý na hlavnom pojednávaní začal tvrdiť, že marihuanu doobeda do domu obžalovaného doniesol E. R. a obžalovaný mu ju len uschoval do večera a tiež že E. P. pri domovej prehliadke hovorila, že drogy si doniesla sama z Košíc, tak odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí s hodnotením prvostupňového súdu, že tejto svedeckej výpovedi nie je možné veriť. Hoci svedok C. T. predtým vypovedal v prípravnom konaní dvakrát (18.01.2019 a 15.03.2019 aj za prítomnosti obhajkyne obžalovaného), tak uvedené skutočnosti týkajúce sa E. R. a E. P. prvýkrát vypovedal až na hlavnom pojednávaní po tom, čo opakovane navštívil obžalovaného v ústave na výkon väzby a bola známa obrana obžalovaného (obžalovaný prvýkrát vypovedal až 08.07.2019, lebo predtým 18.01.2019, 19.01.2019 a 20.01.2019 vypovedať odmietol). Vo výpovediach svedka T. však vznikli aj ďalšie výrazné rozpory, keď v prípravnom konaní 18.01.2019 vypovedal, že si v kúpeľni obžalovaného dňa 16.01.2019 večer pichol pervitín, že obžalovaný je konzument pervitínu a kupuje si ho a tiež že asi dvakrát videl, ako si u obžalovaného nejaké dievčatá dali pervitín. Na hlavnom pojednávaní však už tvrdil, že si pervitín dal doma a že o drogách u C. počul po prvýkrát na polícii. Rozpory vo výpovediach svedok na hlavnom pojednávaní logickým spôsobom vysvetliť nevedel, keď len tvrdil, že je to v zápisnici zle zapísané a že on zápisnice nečítal, lebo polícii dôveroval. Tomu však u viacnásobného recidivistu nie je možné uveriť, keď navyše pri druhom výsluchu bola prítomná aj obhajkyňa obžalovaného, no napriek tomu pri tomto výsluchu C. T. neuviedol skutočnosti tvrdené na hlavnom pojednávaní.

Za správne a logické považuje odvolací súd aj prvostupňovým súdom vykonané hodnotenie svedeckých výpovedí E. P.. Tento svedok bol v prípravnom konaní vypočutý dvakrát (18.01.2019 a za prítomnosti obhajkyne 15.03.2019), pričom opakovane zhodne popisoval, ako v polovici roku 2018 sa spoznal v pizzérii v Herľanoch s obžalovaným a ten mu dal jednu dávku pervitínu, a potom mu zadovážil dávku

previtínu ešte dva alebo trikrát, za čo nechcel peniaze, ale niekedy mu v rámci kamarátstva doniesol med. Tiež uviedol, že predtým žil v Holandsku a už tam mal problémy s drogami. Zápisnica o výsluchu z 15.03.2019 je vlastnoručne podpísaná svedkom, obhajkyňou obžalovaného, vyšetrovateľom PZ a zapisovateľkou, a to bez akýchkoľvek námietok k priebehu výsluchu svedka, k protokolácii, k stavu svedka či k jeho poučeniu. Z obsahu zápisnice je zrejmé, že svedok najprv vypovedal spontánne sám a následne odpovedal na otázky vyšetrovateľa a obhajkyne, pričom z jeho prejavu a obsahu tohto prejavu niet dôvod pochybovať o spôsobilosti svedka vypovedať. Rovnako ako v prípade svedka E. R. tak následné spochybňovanie zákonnosti a použiteľnosti výpovede svedka z prípravného konania nemá reálny základ. Aj tu už prítomnosťou obhajcu je možné vylúčiť akýkoľvek spôsob vynucovania výpovede svedka vyšetrovateľom PZ, či iný spôsob nezákonného vedenia výsluchu.

Svedok E. P. však na hlavnom pojednávaní bez racionálneho dôvodu zmenil svoju výpoveď a začal tvrdiť, že konzumentom drog nie je a ani nebol, že o stíhanej veci nič nevie, pri skoršej výpovedi bol opitý, ledva si pamätá, že bol vypovedať a nevie prečo sú v zápisnici uvedené také hlúposti. Svedok však v prípravnom konaní vypovedal zhodne dvakrát a v druhom prípade aj za prítomnosti obhajkyne, pričom nie je ani náznak, aby bol svedok pod vplyvom alkoholických nápojov (dokonca v stave takom, že si ledva pamätá, že bol vypovedať). Je tak zrejmé, že svedok na hlavnom pojednávaní klamal a že jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní bola ovplyvnená, pričom obsah obrazového záznamu z budovy Okresného súdu Vranov nad Topľou zachycujúci komunikáciu kamarátov obžalovaného J. Q. a A. G. so svedkom P. tesne pred jeho výsluchom naznačuje aj dôvod zmeny výpovede svedka. A. G. k tejto komunikácii uviedol, že prišiel k svedkovi, podal mu ruku, opýtal sa ho ako prišiel, na čo mu svedok povedal, že bol predvedený, že mu dali fúkať, že mal vypité a preto prišiel dnešný deň, pýtal sa ho aj na rodinu a predstavil mu pána Q.. Tento opis však nezodpovedá obsahu obrazového záznamu, z ktorého vyplýva, že išlo o jednostranný monológ zo strany A. G.. Z toho je tiež zrejmé, že pokiaľ mal A. G. informácie o pozitívnej dychovej skúške na alkohol u E. P. na predchádzajúcom pojednávaní, tak tieto údaje nemal z tejto komunikácie s P..

V plnom rozsahu sa teda aj v tomto prípade odvolací súd stotožňuje so závermi prvostupňového súdu, že za hodnovernú je možné považovať len výpoveď svedka E. P. z prípravného konania. Tieto závery sú založené na starostlivom a veľmi podrobnom zhodnotení výpovedí tohto svedka. Teda aj námietky obžalovaného vo vzťahu k svedkovi E. P. nie sú dôvodné.

Rovnako nedôvodné sú tiež odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k hodnovernosti výpovede svedka D. I.. Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku veľmi detailne a citlivo hodnotí aj jeho svedeckú výpoveď, a preto odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na toto hodnotenie. Z jeho výpovede je zrejmé, že obžalovaný s drogami obchodoval a že s nimi obchodoval aj skôr ako 01.07.2018.

Na strane druhej nie je možné súhlasiť ani s odvolacou námietkou prokurátora, pretože niet žiadneho dôkazu o tom, aby 18.10.2017 obžalovaný čo i len mohol predpokladať, že W. W. pervitín kúpila aj pre D. I.. Obžalovaný bol totiž v kontakte len so W. W., a ani z výpovede svedka D. I. nevyplýva, aby o svedkovi obžalovaný vedel, alebo aby vedel vôbec o tom, že popri W. W. sú drogy určené aj pre inú osobu. Vo vzťahu k D. I. teda niet podkladu pre záver o minimálne nepriamom úmysle obžalovaného, ktorého sa v odvolaní dožaduje prokurátor.

Súhlasiť nie je možné ani s námietkou prokurátora, podľa ktorej mal súd na podklade svedeckej výpovede E. P. zo dňa 18.1.2019 ustáliť, že obžalovaný zadovážil pervitín aj tejto svedkyni a tak u obžalovaného rozšíriť okolnosti podmieňujúce použitie vyššej trestnej sadzby aj o spáchanie činu na viacerých osobách.

Svedkyňa E. P. na hlavnom pojednávaní vypovedať odmietla z dôvodu, že by si svojou výpoveďou mohla spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania. Preto bola na návrh prokurátora prečítaná zápisnica o jej výpovedi zo dňa 18.1.2019, vykonanej pred vydaním obvinenia D. C..

Vo všeobecnosti síce platí, že hranica procesnej použiteľnosti dôkazov je daná začatím trestného stíhania „vo veci“ podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku. Pokiaľ však ide o výpoveď svedka, ktorá je jediným usvedčujúcim dôkazom alebo vo významnej miere rozhodujúcim dôkazom, je nevyhnutné takého svedka vypočuť až po vznesení obvinenia (alebo svedka vypočutého pred týmto úkonom znovu vypočuť), a tak zachovať právo obvineného na kontradiktórny postup (pozri bližšie R 30/2010).

Pokiaľ teda svedkyňa E. P. pred vznesením obvinenia obžalovanému vypovedala o tom, ako jej obžalovaný predával a zadovažoval drogy, pričom na podklade takejto jej výpovede by pribudla okolnosť podmieňujúca použitie vyššej trestnej sadzby (trestný čin spáchaný na viacerých osobách), má v tejto časti výpoveď zásadný skutkový charakter majúci význam pre právne posúdenie skutku a nie je možné ju použiť pre ustálenie viny obžalovaného. Výpoveď tejto svedkyne je však procesne použiteľná, pokiaľ vypovedala, že D. C. mal vo svojom dome v Banskom drogy a že videla, ako má pervitín a marihuanu v drevenej skrinke pri posteli v jeho izbe. V tejto časti má výpoveď svedkyne len doplňujúci charakter, a nie kľúčový význam pre posúdenie viny, lebo tieto skutočnosti boli v konaní zistené už inými dôkazmi, najmä domovou prehliadkou a svedeckou výpoveďou E. R..

Aj v tejto časti teda odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Čo sa týka doby páchania trestného činu prvostupňový súd ustálil, že si obžalovaný zadovažoval, kupoval, prechovával, predával a vymieňal omamné a psychotropné látky od presne nezisteného dňa, najmenej však od 01.07.2018 až do 17.01.2019. Toto zistenie ustálil najmä na podklade výpovede svedka E. P., podľa ktorej mu obžalovaný dal prvýkrát dávku pervitínu pri zoznámení niekedy v polovici roku 2018, a tiež na podklade výpovede svedka E. R., podľa ktorej sa za účelom kúpy drog stretával s obžalovaným jeden až dvakrát týždenne.

Skutočnosť, že deň 01.07.2018 je len minimálnym začiatkom páchania predmetnej trestnej činnosti obžalovaným však vyplýva aj z ďalších dôkazov. Predovšetkým podľa výpovede svedka D. I. šiel so W. W. nakúpiť pervitín od obžalovaného D. C. naposledy dňa 18.10.2017, pričom skutočne boli vtedy s pervitínom aj zadržaní a právoplatne odsúdení. Dobu páchania trestnej činnosti obžalovaným potom potvrdzuje aj svedkyňa E. P. vo svojej výpovedi 18.01.2019, keď uviedla, že počas roka, čo obžalovaného pozná, od neho kupovala ona a jej priateľ E. U. pervitín. Preto aj v tomto smere považuje odvolací súd skutkové zistenia napadnutého rozsudku za správne.

Páchanie trestného činu po túto dobu prvostupňový súd správne posúdil ako páchanie trestného činu po dlhší čas.

Obžalovaný (poukazujúc na rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 13/2012) namieta, že kvalifikačný moment po dlhší čas bol v súdnej praxi stanovený na cca 6 mesiacov a pri závislom užívateľovi drogy na obdobie aspoň 1 roka, pričom do úvahy je potrebné vziať aj intenzitu páchania trestného činu. Keďže v jeho prípade by malo ísť o dobu kratšiu a aj intenzita páchania je podľa neho nižšia, tak prvostupňový súd nemal splnený znak páchania činu po dlhší čas.

Aj táto námietka obžalovaného je nedôvodná.

Obžalovaný páchal čin minimálne od 01.07.2018 až do 17.01.2019.

Podľa rozhodnutia, na ktoré obžalovaný poukazuje (R 13/2012), doba páchania trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zákona obžalovaným, ktorý je sám závislým užívateľom drogy, nepresahujúca jeden rok, spravidla nemôže byť považovaná za závažnejší spôsob konania v dôsledku páchania trestného činu po dlhší čas v zmysle § 138 písm. b) Tr. zákona, pretože neprekračuje obvyklú dobu páchania takéhoto činu závislou osobou.

Toto rozhodnutie teda používa pri určení minimálnej doby jedného roka, zodpovedajúcej znaku „po dlhší čas“, slovo „spravidla“.

Publikované rozhodnutie kvalifikovalo ním dotknutý čin podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. d) Tr. zákona. Išlo o situáciu, keď si páchatel drogu pre vlastnú potrebu vyrobil a prechovával v množstve, ktoré presahuje množstvo zodpovedajúce prechovávaniu drogy pre vlastnú potrebu v zmysle § 135 ods. 2 Tr. zákona.

Uvedené časové kritérium teda neplatí pre aktuálne posudzovaný prípad predaja pervitínu rôznym osobám, a to bez ohľadu na okolnosť, či obžalovaný popri činnosti „dealera“ drogu aj sám užíval (čo je u tejto kategórie osôb bežné). K rovnakému záveru dospel aj Najvyšší súd SR vo svojom uznesení sp. zn. 2 Tdo 35/2014 z 8. júla 2014, publikovanom pod č. R 15/2015.

Obdobie vymedzené vo výroku napadnutého rozsudku prvostupňového súdu za popísaných okolností zodpovedá pojmovému znaku „po dlhší čas“ v zmysle § 138 písm. b) Tr. zákona a je teda závažnejším spôsobom konania.

Obžalovaný ďalej namieta aj správnosť použitia ďalšieho kvalifikačného znaku a to, že už bol za taký čin odsúdený [§ 172 ods. 2 písm. a) Tr. zákona]. Tvrdí, že predchádzajúce odsúdenie bolo zahladené a že išlo o trestný čin spáchaný pred vyše 15-timi rokmi.

Táto námietka obžalovaného však nemá reálny podklad.

Ako podrobne uviedol prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, obžalovaný D. C. spoločne s S. J. boli rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 5T/52/2011 zo dňa 10.07.2013 (právoplatným 15.07.2013) uznaní za vinných z trestného činu nedovolenj výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. zákona účinného do 31.12.2005, pričom u obžalovaného D. C. bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na tresty uložené obžalovanému rozsudkom Okresného súdu L. Mikuláš sp. zn. 10T/3/08 z 19.08.2009, trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/152/09 z 24.09.2009, trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 4T/20/2009 zo 04.11.2009 a rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/138/2010 zo 16.12.2010.

V prvom rade prvostupňový súd správne poukázal na skutočnosť, že ak obžalovaný už bol odsúdený za to, že prechovával psychotropnú látku vo väčšom množstve, než je zákonné maximum pre miernejšiu právnu kvalifikáciu (§ 186 Tr. zákona v znení účinnom do 31. decembra 2005) a teda bolo jeho konanie, bez ohľadu na danosť alebo absenciu osobno-spotrebného účelu držby, kvalifikované podľa § 187 Tr. zákona v znení účinnom do 31. decembra 2005, zodpovedá táto kvalifikácia v právnom režime súčasne účinného Trestného zákona kvalifikácii podľa § 172 Tr. zákona [teda znaku uvedenému v ods. 1 písm. d) tohto ustanovenia], a nie kvalifikácii podľa § 171 Tr. zákona. Je preto aplikačne správne použiť znak uvedený v § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zákona (skoršie odsúdenie za „taký“ čin) ako okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby (rovnako R 87/2015).

Správne prvostupňový súd tiež ustálil, že predmetné odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/52/2011 zo dňa 10.07.2013 doposiaľ zahladené nebolo. Ako bolo pripojenými spismi oboznámené na hlavnom pojednávaní, totiž ani v jednej z vecí, vo vzťahu ku ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, zahladené odsúdenie nebolo.

Nie je pravdivé ani tvrdenie obžalovaného, že 17.07.2015 došlo k zahladeniu odsúdenia vo veci Okresného súdu Košice okolie sp. zn. 4T/20/2009. Trestným rozkazom sp. zn. 4T/20/2009 zo dňa 04.11.2009 (právoplatný 23.01.2010) bol D. C. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona a z prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol podľa § 352 ods. 1 Tr. zákona uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tiež mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 24 mesiacov. Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/146/08 z 16.07.2008. Uznesením Okresného súdu Košice II sp. zn. 3Pp/42/2012 zo dňa 17.07.2012 (právoplatným 17.07.2012) bol D. C. podmienne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody vo veciach Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/152/2009, Okresného súdu L. Mikuláš sp. zn. 10T/3/08, Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/138/10 a Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 4T/20/09. Skúšobná doba podmienne prepustenia bola určená na 3 roky. V tejto skúšobnej dobe podmienne prepustenia sa obžalovaný dňa 17.07.2015 osvedčil, čo má v zmysle § 68 ods. 3, 4 Tr. zákona ten následok, že sa má za to, že trest bol vykonaný dňom, keď bol podmienne prepustený.

Osvedčenie v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody teda nemá, ako sa mylne domnieva obžalovaný, účinok zahľadania odsúdenia. Takýto účinok má osvedčenie sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia podľa § 50 ods. 7 a § 52 ods. 4 Tr. zákona, o ktoré však v predmetnom prípade nejde. O zahľadání odsúdenia (pokiaľ nejde o mladistvého) súd zásadne nerozhoduje s úradnej povinnosti, ale je podmienené žiadosťou odsúdeného, osôb, ktoré by mohli v prospech odsúdeného podať odvolanie alebo návrhom záujmového združenia občanov (§ 469 Tr. poriadku). Ak odsúdený túto možnosť nevyužije, jeho odsúdenie je v registri trestov naďalej vykazované so všetkými s tým spojenými právnymi (i morálnymi) dôsledkami (pozri tiež R 89/2014).

Správne teda prvostupňový súd ustálil aj ďalšiu okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby - že už bol za taký čin odsúdený [§ 172 ods. 2 písm. a) Tr. zákona].

Bez významu pre správnosť napadnutého rozsudku je aj ďalšia námietka obžalovaného, podľa ktorej zo znaleckého posudku KEÚ PZ ČES: KEU-KE-EXP-2019/161 a z odôvodnenia rozsudku nevyplýva množstvo THC v mg.

Zistenie samotnej koncentrácie THC v zaistenom materiáli, prípadne aj určenie hmotnosti THC v mg, má totiž nanajvýš význam z hľadiska § 130 ods. 5 Tr. zákona, nakoľko ak zaistená droga nemá požadovanú kvalitu (množstvo účinnej látky), nepôjde o látku schopnú nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka a nepôjde tak o návykovú látku v zmysle tohto ustanovenia. Množstvo účinnej látky, teda jej kvality z hľadiska schopnosti ovplyvniť psychiku človeka a jeho sociálne správanie, prvostupňový súd ustálil priamo v skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku (percentuálnym vyjadrením jej obsahu) a potom v odôvodnení podrobne popísal ako k svojim záverom dospel, pričom vychádzal zo záverov znaleckého posudku KEÚ PZ. Obvykle jednorazovú dávku na použitie prvostupňový súd určil v súlade so súčasnou súdnou praxou (napr. R 22/2019) ako bežne jednorazovo používané množstvo finálneho materiálu, obvyklým spôsobom aplikovateľného konečným užívateľom - teda nie podľa množstva tzv. účinnej látky v posudzovanom materiáli. Jeho úvahám a záverom v tomto smere niet čo vytknúť a tak odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Obžalovaný pri ostatnej námietke pritom vychádzal z nesprávneho východiska, že nejde o omamnú látku, ak síce obsahuje dostatočné množstvo účinnej látky THC, avšak nedosahuje hmotnosť, ktorú by bolo možné považovať za obvykle jednorazovú dávku.

V súdnej praxi však už bolo ustálené (pozri R 74/2017), že prechovávanie omamnej látky alebo psychotropnej látky (§ 2 ods. 1 alebo 2 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov), nie je na účel aplikácie § 171 ods. 1 a § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona limitované minimálnym množstvom. Prechovávanie drogy v množstve síce obvyklým spôsobom aplikovateľnom, avšak menšom, než z hmotnostného hľadiska zodpovedá obvykle jednorazovej dávke, je trestným činom, pokiaľ je droga vzhľadom na množstvo účinnej látky obsiahnutej v celkovom množstve zaisteného materiálu spôsobilá nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávací schopnosti, alebo sociálne správanie (§ 130 ods. 5 Trestného zákona).

Nedôvodná je aj námietka obžalovaného ohľadom nezákonnosti príkazov na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky a na sledovanie. Tak príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky sp. zn. OS-PO-V-136/18, ako aj príkaz na sledovanie sp. zn. OS-PO-V-136/18 boli vydané dňa 19.10.2018 sudcom pre prípravné konanie Okresného súdu Prešov. Oba príkazy boli náležite zdôvodnené tak, že z nich je zrejmé, ktoré skutočnosti odôvodňovali naplnenie podmienok zásahu do práva na súkromie a ktoré odôvodňovali predpoklad, že týmito zásahmi budú zistené skutočnosti významné pre trestné stíhanie. Tieto skutočnosti zodpovedali stavu poznania trestnej činnosti páchanej obžalovaným v čase vydania príkazov. Opodstatnenosť vydania najmä príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky preukázali aj výsledky odpočúvania, keď prostredníctvom neho bola zistená osoba E. P., ale aj E. R., ako osôb kupujúcich pravdepodobne drogy od obžalovaného.

Skutkovým zisteniam ustáleným prvostupňovým súdom zodpovedajú aj závery znaleckých posudkov z odvetvia psychiatria a z odboru psychológia.

Znalec z odvetvia psychiatria E.. I. H. zistil u obžalovaného psychickú závislosť na viacerých návykových látkach a navrhol nariadiť ochranné protitoxikomanické liečenie, ambulantnou formou.

Znalkyňa z odboru psychológia H. I. J., H. u obžalovaného celkovo predpokladá prítomnosť patologickej osobnostnej štruktúry - dissociálna osobnosť - s črtami polytoxikomanickej charakteropatie v depravačnom trende. Osobnosť obžalovaného teda disponuje významne deviaciami psychologického charakteru v štruktúre osobnosti vzhľadom na požívanie omamných a psychotropných látok. Za preukázané má zmnožené znaky negatívnej prognózy pre resocializáciu u obžalovaného, u ktorého je z forenzne - psychologického hľadiska identifikovaná vysoká pravdepodobnosť budúceho zlyhania vo forme jeho konania obdobnej kriminálnej povahy.

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní namieta, že znalecký posudok H. J., H. nie je objektívny a jeho závery sú nepreskúmateľné, tak s tým nie je možné súhlasiť. Znalkyňa v znaleckom posudku, ako aj na hlavnom pojednávaní, podrobne popísala postup, akým dospela k svojim záverom, uviedla aké podklady použila na vypracovanie znaleckého posudku, ako prebiehalo psychologické vyšetrenie, čo zistila z pozorovania obžalovaného a aké psychodiagnostické metódy boli použité. Ako je zrejmé aj z výsluchu znalkyne na hlavnom pojednávaní neboli zistené žiadne skutočnosti spochybňujúce osobu znalkyne a správnosť jej záverov. Aj odvolací súd, napriek obštrukčnému správaniu obžalovaného pri vykonávaní psychologického vyšetrenia, považuje podaný znalecký posudok za jasný, úplný a plne preskúmateľný.

V súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov zakotvenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku prvostupňový súd hodnotil aj ďalšie vykonané dôkazy, vrátane výpovedí svedkov, ktorých hodnotenie namieta obžalovaný vo svojom odvolaní. Svedecké výpovede jednotlivých svedkov sú v odôvodnení napadnutého rozsudku hodnotené veľmi podrobne a v súlade s pravidlami logického úsudku. Takýmto spôsobom prvostupňový súd tiež vysvetlil prečo odmietol vykonať ďalšie dôkazy. S týmto hodnotením sa odvolací súd stotožnil a preto na neho v podrobnostiach odkazuje.

Vo všeobecnosti platí, že to, na akých dôkazoch súd založil svoje rozhodnutie a či ich považoval za postačujúce z hľadiska dokázania viny obžalovaného, je vecou jeho úvahy, pričom táto je vedená zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyjadrenou v § 2 ods. 12 Tr. zákona. Je teda výlučne na úvahe súdu, ktoré dôkazy vykoná, a tieto následne vyhodnotí podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral sám, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd čo do rozsahu dokazovania nie je viazaný návrhmi strán ani ich názormi. Je výlučne na jeho zvážení, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého naopak nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila. Súd je však povinný zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť (272 ods. 3 Tr. poriadku), alebo rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 274 ods. 1 Tr. poriadku).

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že prvostupňový súd sa nielenže procesne správne s návrhmi obhajoby na doplnenie dokazovania vysporiadal, keď ich na hlavných pojednávaní uzneseniami podľa § 272 ods. 3 Tr. poriadku odmietol vykonať, ale tento svoj postoj následne aj odôvodnil podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku. Napriek tomu v konaní pred odvolacím súdom obžalovaný s obhajcom opätovne navrhli vykonať všetky tie dôkazy, ktoré navrhli v konaní pred prvostupňovým súdom, najmä prehratie kamerového záznamu zo zadržania obžalovaného, výsluch svedkov T., P. a osoby zúčastnenej pri osobnej prehliadke obžalovaného a vyhotovenie znaleckých posudkov z odboru psychológia na svedkov R. a I.. Aj podľa odvolacieho súdu by však išlo o dôkazy nadbytočné, pretože by sa nimi dokazovali skutočnosti, ktoré už boli spoľahlivo zistené inými dôkazmi, alebo sa týkajú okolností nepodstatných pre rozhodnutie. V podrobnostiach odvolací súd pritom poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom je detailne vysvetlené odmietnutie týchto návrhov.

Vzhľadom na uvedené ani krajský súd nemal dôvod pochybovať o tom, že skutok sa stal tak, ako ho v napadnutom rozsudku ustálil prvostupňový súd a že tento ako trestne zodpovedný subjekt spáchal obžalovaný.

Správnym skutkovým záverom zodpovedá aj správna právna kvalifikácia. Je totiž nepochybné, že obžalovaný úmyselným konaním (v priamom úmysle) neoprávnene kúpil, predal, vymenil, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku, pričom za taký čin už bol odsúdený a

čin spáchal závažnejším spôsobom konania, lebo ho páchal po dlhší čas. Po objektívnej i subjektívnej stránke tak naplnil všetky pojmové znaky obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a), c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona. V právnej vete napadnutého rozsudku síce odvolací súd zistil zrejmu nesprávnosť, keď prvostupňový súd z obžaloby prevzal aj slová „jed alebo prekurzor alebo takú činnosť sprostredkoval“, avšak táto nemá na právne postavenie obžalovaného žiadny vplyv, nakoľko paragrafové vyjadrenie právnej kvalifikácie je v právnej vete uvedené správne. Nejde teda o takú chybu, ktorá by mohla ovplyvniť právne postavenie obžalovaného a ktorú by bolo potrebné napraviť v rozsudku odvolacieho súdu.

Chyby však odvolací súd zistil vo výroku o treste, keď prvostupňový súd nesprávne ustálil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, čo malo následok aj na výšku ukladaného trestu odňatia slobody.

Prvostupňový súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, a zistil jednu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m) Tr. zákona, teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Pri priťažujúcej okolnosti vychádzal z toho, že obžalovaný bol 18-krát súdne trestaný, pričom naposledy bol odsúdený rozsudkom rakúskeho Krajského súdu Korneuburg sp. zn. 601 Hv 13/14 h zo dňa 03.10.2014, právoplatným 07.10.2014, na trest odňatia slobody vo výmere 21 mesiacov, z ktorého výkon časti v trvaní 14 mesiacov bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 3 rokov. Rozhodnutie o podmiennečnom odložení trestu nadobudlo právoplatnosť 23.01.2015.

V prípade odsúdenia rozhodnutím krajského súdu však ide o typ podmiennečného trestu, ktorého skúšobná doba uplynula 23.01.2018. Z obsahu spisu nevyplýva, aby aj po uplynutí skúšobnej doby bolo možné na takéto odsúdenie prihliadať, ak sa obžalovaný v skúšobnej dobe osvedčil. Keďže orgány činné v trestnom konaní takéto informácie nezabezpečili, podľa odvolacieho súdu nie je možné osvedčenie sa obžalovaného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia vykladať nepriaznivejšie ako je to ustanovené v § 50 ods. 7 Tr. zákona, teda že sa na neho hľadá, ako keby nebol odsúdený.

Pokiaľ ide o ďalšie odsúdenia obžalovaného uvedené v odpise registra trestov, tak je potrebné v prvom rade zdôrazniť, že na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/52/2011 zo dňa 10.07.2013 bolo prihliadnuté ako na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby [§ 172 ods. 2 písm. a) Tr. zákona], pričom podľa § 38 ods. 1 Tr. zákona na takúto okolnosť už potom nie je možné prihliadnuť súčasne ako na priťažujúcu okolnosť.

Z odpisu registra trestov a z pripojených spisov vyplýva, že všetky odsúdenia obžalovaného od roku 2007 sa vzťahujú na jeho trestnú činnosť spáchanú vo viacčinnom súbehu, v prípade ktorej (podľa právoplatných súdnych rozhodnutí) boli splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu. Ide o tieto odsúdenia:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/52/2011 zo dňa 10.07.2013 bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na tresty uložené obžalovanému rozsudkom Okresného súdu L. Mikuláš sp. zn. 10T/3/08, trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/152/09, trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 4T/20/09 a rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/138/2010.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 10T/3/2008 zo dňa 19.08.2009 bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, tiež trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá 4 roky. Zároveň bol podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/146/2008 zo 16.07.2008. Výrok o treste rozsudku 10T/3/2008 bol potom zrušený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/49/2013.

Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/152/09 zo dňa 24.09.2009 bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tento výrok o treste bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/49/2013.

Trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 4T/20/09 zo z 04.11.2009 bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/146/2008 zo 16.7.2008. Aj výrok o treste trestného rozkazu 4T/20/09 bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/49/2013.

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/138/2010 zo dňa 16.12.2010 bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 0T/3/2010 z 12.03.2010.

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/111/2007 zo dňa 04.08.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7To/44/2011 zo dňa 28.06.2012 bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Košice - okolie sp. zn. 4T/20/2009.

Trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/146/2008 zo dňa 16.07.2008 bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov. Tento výrok o treste bol následne zrušený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 10T/3/2008 a trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 4T/20/09.

Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 0T/3/2010 zo 12.03.2010 bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov. Ako už bolo uvedené, tento výrok o treste bol potom zrušený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/138/10.

Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/168/2010 z 22.12.2010 bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/152/09.

Napokon rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/49/2013 zo dňa 24.10.2013 bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne boli zrušené výroky o treste vo veciach Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 10T/3/2008, Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/152/2009 a Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 4T/20/2009.

Pokiaľ sa teda na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/52/2011 prihliadlo ako na okolnosť, ktorá podľa § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zákona podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, tak prihliadnutie na niektoré z uvedených odsúdení ako na priťažujúcu okolnosť by znamenalo porušenie zásady ne bis in idem, vyjadrenej v § 38 ods. 1 Tr. zákona.

Odvolací súd preto skúmal, či u obžalovaného nie je ďalšie skoršie odsúdenie, ktoré by odôvodňovalo použitie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona. Zistil, že sa na obžalovaného hľadí, ako keby nebol odsúdený v prípade trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava 4 sp. zn. 3T/75/2006 a rozhodnutí Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/156/94 z 18.05.1994, sp. zn. 2T/286/94 z 10.08.1994, sp. zn. 1T/91/93 z 24.09.1993 a sp. zn. 4T/442/84 z 21.01.1985. Do úvahy prichádzali len dve skoršie odsúdenia a to rozhodnutia Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/43/94 z 28.02.1994 a sp. zn. 1T/195/02 z 01.08.2003.

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/195/02 zo dňa 01.08.2003 bol obžalovaný uznaný za vinného z nedbanlivostného trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Tr. zákona účinného do 31.12.2005, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá po dobu 2 rokov. Trestný čin spočíval v nedbanlivostnom ublížení na zdraví pri dopravnej nehode, ku ktorej došlo ešte v roku 2001. Ide teda o nevýznamné odsúdenie z hľadiska porovnania s teraz stíhaným trestným činom, ktorý je obzvlášť závažným zločinom. Odvolací súd preto vzhľadom na túto povahu predchádzajúceho odsúdenia na neho neprihliadal ako na priťažujúcu okolnosť.

Rovnako neprihliadal ani na odsúdenie sp. zn. 2T/43/94 z 28.02.1994 za trestné činy výtržníctva a ublíženia na zdraví podľa § 202 ods. 2 a § 221 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005, a to predovšetkým vzhľadom na dobu, ktorá od nich uplynula. Ide totiž o odsúdenie za skutky majúce podľa teraz platného Trestného zákona charakter prečinov, staré 26 rokov.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd musí konštatovať, že obžalovanému nie je možné pričítať žiadnu priťažujúcu okolnosť. Keďže nezistil ani poľahčujúcu okolnosť, tak trest bolo potrebné obžalovanému ukladať v rámci neupravenej trestnej sadzby odňatia slobody v trvaní 10 rokov až 15 rokov, ustanovenej v § 172 ods. 2 Tr. zákona.

Pri individualizácii trestu odvolací súd, majúci na zreteli základné zásady ukladania trestov uvedené v ust. § 34 Tr. zákona, prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného je z vyššie uvedených záznamov o spáchaných trestných činoch zrejmé, že obžalovaný má sklony k páchaniu rôznorodej trestnej činnosti a že ho od páchania neodradil ani opakovaný výkon trestu odňatia slobody v II. NVS a v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. O narušenosti obžalovaného svedčia aj zistenia plynúce zo znaleckého posudku z odboru psychológia, podľa ktorých u obžalovaného boli preukázané zmnožené znaky negatívnej prognózy pre resocializáciu, pričom je u neho z forenzy - psychologického hľadiska identifikovaná vysoká pravdepodobnosť budúceho zlyhania vo forme jeho konania obdobnej kriminálnej povahy.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti na dosiahnutie účelu trestu je podľa odvolacieho súdu potrebné obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 6 mesiacov.

Preto odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného napadnutý rozsudok vo výroku o treste a v na ňom závislých výrokov o spôsobe výkonu trestu a o ochrannom dohľade zrušil a sám vo veci rozhodol.

Popri treste odňatia slobody obžalovanému súčasne, v zhode s prvostupňovým súdom, uložil aj trest prepadnutia vecí uvedených vo výrokovej časti rozsudku.

Keďže obžalovaný je páchatelom obzvlášť závažného zločinu, tak ho odvolací súd podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zákona na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Riadiac sa ustanoveniami § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému uložil aj ochranný dohľad na 3 roky.

V napadnutom rozsudku pritom zostal nedotknutý výrok o ochrannom protitoxikomanickom liečení ambulantnou formou, ktorý odvolací súd považuje za správny a uložený v súlade s ust. § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti za dôvodné odvolací súd nepovažoval odvolanie prokurátora a preto ho podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala dňa 03.08.2020 aj sestra obžalovaného U. A.. Podala ho však oneskorene po zákonnej lehote, pretože jej v zmysle § 309 ods. 4 Tr. poriadku končí lehota na podanie odvolania tým istým dňom ako obžalovanému, ktorému uplynula dňa 19.05.2020. Preto jej odvolanie odvolací súd podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku bez vecného prejednanja zamietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.